SFÂNTA TREIME

CĂLĂUZĂ ORTODOXĂ

PERIODIC EDITAT DE ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

ANUL XXXVI - MAI 2026 - NR. 450

Din sumar:

Un chivot închinat lui Dumnezeu de pe altarul suferinţei

pp. 6-8

Sfintele Femei Române sărbătorite la Dunărea de Jos

pp. 9-14

Olimpiada de Religie ciclul gimnazial la Dunărea de Jos

pp. 17-36

COMITETUL DE REDACŢIE:

Preşedinte:
ÎPS Arhiepiscop
dr. Casian Crăciun

Membri:
prof. univ. dr. Ionel Cândea;
arhim. dr. Daniil Oltean;
pr. Eugen Drăgoi;
pr. dr. Lucian Petroaia;
pr. Gelu Aron;
pr. Gabriel Radu Mungiu

Secretar de redacţie:
pr. dr. Alexandru Bulgaru

Tehnoredactare şi design copertă:
ing. Simona Mavromati

Foto:
Cristian Gîrliceanu

Adresa redacţiei:
Arhiepiscopia Dunării de Jos, str. Domnească nr. 104, Galaţi, cod 800215
e-mail: calauza@edj.ro
http://www.calauza.edj.ro

Tiparul executat
la Tipografia eparhială
„CANDELA CUVÂNTULUI“
Galaţi
ISSN 1222 - 1767

Tipar offset:
Silviu Păduraru

Articolele nepublicate nu se mai înapoiază. Redacţia nu îşi asumă responsabilitatea cu privire la conţinutul articolelor, aceasta revenind exclusiv autorilor.

COPERTELE

I - Sfânta Treime
IV - Familia Sfintei Cuvioase Filotimia de la Râmeţ
autor: Marian Haivaniuc

ÎNVIEREA DOMNULUI IZVOR NESECAT AL VIEȚII ÎNNOITE, LUMINATE ȘI ÎMPĂRTĂȘITE ÎN COMUNIUNE

Învierea Domnului la Catedrala Arhiepiscopală din Galați

Și de această dată, Sărbătoarea Învierii ne-a ridicat din starea oboselilor, singurătății, suferințelor, necazurilor și limitărilor la setea de ieșire din întunericul lăuntric ce ne împedică a ne vedea fața către față. Deși afară e noapte, la **miezul ei mijesc „zorile“ unei strălucitoare biruințe, biruința morții de către noi înșine,** prin triumful Dătătorului de adevărata viață – învierea ca arvună a Învierii de obște în Împărăția cerurilor.

O adevărată minune s-a adeverit după emoțiile așteptării Luminii de la Sfântul Mormânt de la Ierusalim, în condițiile nedoritelor conflicte peste care Dumnezeu, văzând și lacrimile doritorilor de Lumina Învierii Sale în binecredincioasa Biserică Ortodoxă a României, prin osârduitoarea mistuire a Preafericitului Părinte Daniel și receptivitatea autorităților Țării Sfinte imposibilul a fost înlocuit cu luminoasa bucurie a Sfintei Lumini în toată țara și în vecinătățile ei.

O adevărată fervoare demnă de Lumina Sfântă au arătat toți preoții Eparhiei, devenind și ei „apostoli“ ai luminării sufletești, ducând parcă pe aripi tainica binecuvântare în orașe, în sate, în cătune!

Dar în fața străzii Domnești a Catedralei arhiepiscopale, după datină și așteptare **pașnică, o imensă „biserică vie“, mii și mii de sfetnici ai credinței au devenit „candele“ vii, păstrând Sfânta Lumină din căușul mâinilor pe „altarul“ inimilor, iar de acolo la icoane, acasă, pe stradă, în lume!**

Cel mai emoționant aspect l-a oferit un om pustnic din Câmpia Însurățeilor,

supraviețuitor al iadului din satul Rubla, unde au fost deportați bănățenii în „Epoca de Aur“!

Protoiereul, însoțit de câțiva „apostoli“ luminoși la suflet, a „zburat“ printre brazdele nepriietenoase, în noaptea întunecoasă, la coliba cu pricina. Lăsăm ca încununare textul martorilor acestui nou „botez“ comunional, misionar și profund uman al Învierii Domnului, spre a ne îndrepta și noi cu lumina, acolo unde lipsește:

„Preaslăvitul praznic al Învierii Domnului Iisus Hristos a fost, încă din primul moment, un eveniment care s-a adresat tuturor oamenilor. Deopotrivă celor vii, dar și celor care s-au mutat de la noi în locașurile cerești. De atunci și până azi, dar mai cu seamă și până în vecii nesfârșiți, acest eveniment spală și curățește în baia de lumină necreată pe tot omul care crede că actele mântuitoare se adresează în mod subiectiv și lui.

Lumina pascală, prea bine cunoscută de către toți, de fapt este un simbol, o oglindă a luminii interioare a fiecăruia. Știm din cuvintele Mântuitorului că lumina care poate lumina pe ceilalți sunt propriile noastre fapte bune (Matei 5, 16). Așadar, în perioada pascală împărțim lumina mai degrabă ca o dovadă a lucrării personale deja înfăptuită către cei de aproape ai noștri.

Prea puțini ne gândim la faptul că, de cele mai multe ori, lumina nu este pentru noi, ci pentru alții! Este exact ca în celebra povestire cu un om orb care noaptea mergea cu felinarul aprins și întrebat la ce îl ajută pe el, orb fiind, acel felinar, răspunsul era evident: «Nu pentru mine este lumina, ci ca să mă poată vedea ceilalți!». Mai cu seamă, așa este și cu lumina pascală! La ce folos ne este, dacă o ținem sechestrată în individualismul nostru, de multe ori, fără de măsură. De aceea, am crezut că este mult mai

Bucuria Învierii și în casa domnului Constantin Ciolac

folositor să duc lumina pascală cuiva care, probabil, are nevoie de acest dar, nu de la mine, ci de la Însuși cel Care ne-a trimis-o și în acest an!

Astfel, imediat după primirea Sfintei Lumini din acest an, împreună cu părintele secretar și încă doi voluntari, am hotărât, ca și cum am fi fost de acord de dinainte, să mergem să dăm lumină din Sfânta Lumină ultimului supraviețuitor al coloniei de la Rubla. Drumul anevoios de pământ, crestat adânc de roțile utilajelor, cuprins între drumul european și casa domnului Constantin Ciolac, a fost un zbucium interminabil, la fel ca și viața lui de altfel. Abia când am ajuns în apropierea casei lui, am zărit puțină lumină, din lumina faptelor bune ale domnului Corneliu Coposu, care s-a îngrijit ca această colonie pe care a cunoscut-o personal, să aibă măcar puțină lumină, fie ea numai electrică.

La momentul vederii noastre, nu pot descrie acea uimire pe care a avut-o când ne-a văzut oferindu-i Sfânta Lumină alături de icoana Învierii Mântuitorului, în cea mai pustie comunitate existentă, cu doar o singură casă. Chiar dacă anterior i-am mai dus și de ale gurii, în această noapte i-am dus doar hrană spirituală, hrană ce a fost pe deplin gustată de către toți, inclusiv și de către noi, împărtășindu-ne din taina din colibă cu Înaltpreasfințitul, care, în așteptarea Sfintei Lumini, s-a unit emoționat cu noi și a vestit fratelui «pustnic» bucuria Învierii!

Toată vremea slujirii mi-au rămas în ochi, în minte și în inimă acest adevăr pe care l-am conștientizat abia acum: oricât de mult întuneric ar fi împrejurul nostru, în viața și mintea noastră, nu poate face față, nici să reziste celei mai mici licăriri de lumină, care are puterea de a risipi întunericul de lângă ea".

Ca să exprimăm, însă, despre întâlnirea cu adevărat pascală în biserica Penitenciarului Galați, după tradiția observată de Chiriarh de 36 de ani?

Fiecare frate creștin de acolo devine o făclie vie, umană, de la care și noi, cei ce ne socotim a fi atât de liberi în lumea aceasta, avem enorm de multe de urmat, pentru ca să înviem la taina dragostei de om dincolo de gratii!!!

Totodată, un izvor de sete ascunsă în durerile sufletești și omenești se arată sub alatarul bisericii „Buna Vestire și Izvorul Tămăduirii" a comunității mixte româno-elene din Brăila.

Dincolo de frumusețea răpitoare a majestății arhitectuale, picturale și artistice, este bine să ne orientăm spre „icoanele" vii ale semenilor, prezenți cu miile și miile, toți în starea de pacienți autentici ai terapiei cu puternice energii cerești picurate cu fiecare strop de aghiasmă, împărțită în 30.000 de recipiente spre tot atâtea persoane!

Nu trebuie să ne uimească că mulțimea până la refuz în măreața biserică, cât mai cu seamă să mulțumim Domnului pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu „bucuria tuturor celor necăjiți", „cristelnița" mereu îndestulătoare pentru „apa cea vie", Hristos Domnul, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre!

Ne-am „îmbăiat" ca la o nouă „Betezda" în harul rugăciunilor și cântărilor pascale la Dumnezeiasca Liturghie, unde toate sufletele au vibrat la unison nepământesc, în realismul tainic: „Sus să avem inimile"!

În final, la Teatrul „Maria Filotti", după tradiție, s-a binecuvântat o „grădină" pascală din icoanele deținuților și o mulțime de persoane de toate vârstele cu mărturii de altădată ale casei țărănești, surse inepuizabile pentru înobilarea familiei creștine azi.

Hristos a înviat!

Pr. George Ionuț Albu,
Protoiereu de Însurăței

UN CHIVOT ÎNCHINAT LUI DUMNEZEU DE PE ALTARUL SUFERINȚEI

† Casian
Arhiepiscopul Dunării de Jos

Sfințirea bisericii cu hramurile „Pogorârea Duhului Sfânt și Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae“ din Meudon, Franța

Parohia „Pogorârea Duhului Sfânt“ din Clichy s-a înființat acum 46 de ani în Franța, în situația teribilă a comunismului din România. În 1980 lua ființă parohia ortodoxă română dependentă de Patriarhia Română, iar primul preot era părintele profesor doctor Aurel Grigoraș. După aproape cinci decenii de stăruințe, sâmbătă, 18 aprilie 2026, s-a încununat munca sa de o viață prin târnosirea bisericii „Pogorârea Duhului Sfânt“ și „Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae“ din Meudon, oraș limitrof Parisului.

La începutul anilor 1980, părintele Aurel Grigoraș, în condiții inimaginabil de grele, împreună cu doamna preoteasă Elena, profesor de limba română, care a devenit ad-hoc cântăreață la strană, au făcut față la foarte multe dificultăți ale timpului asupra cărora nu revenim. A trebuit mai întâi să slujească într-un spațiu oferit de Biserica Reformată și să aibă răbdare două decenii, bucurându-se cu o obște mică, de 10-15 credincioși care puteau veni atunci la slujbă. Evident, notăm că era vorba de refugiații la Paris din timpul regimului comunist. Așa se face că, abia după evenimentele din 1989, s-a reluat dialogul cu românii de aici. În cele din urmă, în timpul păstoriirii Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Iosif ca chiriarh, s-a reușit revenirea românilor în biserica noastră istorică, „Sfinții Arhangheli“, de pe Rue Jean de Beauvais, lângă Sorbona și lângă Collège de France, în însăși inima Cartierului Latin. Între timp, diaspora românească a crescut, iar astăzi la Paris slujesc 60 de preoți.

Parohia „Pogorârea Sfântului Duh“ este condusă de părintele profesor Grigoraș, aflat acum la o vârstă venerabilă, un dar de la Dumnezeu, prin Sfântul Duh, pentru răbdarea lui, ca ucenic al Sfântului Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae, autor al tezei „Ecleziologia Sfintelor Taine“. Părintele păstorește o comunitate cu români majoritari din Maramureș și Țara Oașului, foarte atașați de Biserică. Nu este de neglijat faptul că, deja la începutul Sfintei Liturghii, peste 300 de credincioși sunt pregătiți să cânte toată slujba, așezați într-o ordine desăvârșită, bărbații și femeile, de parcă Maramureșul

a transmis nişte ambasadori ai fidelităţii lor - şi de credinţă, şi lingvistică, şi de port - în Oraşul Luminilor. Oameni foarte ataşaţi de părintele Aurel Grigoraş!

Peste părintele Grigoraş au venit încercări grele, pierzându-şi unica fiică, arhitect, iar după aceea şi pe doamna preoteasă, rămânând propriu-zis singur. Dar sub aripa Duhului Sfânt şi în noua familie parohială a primit suficiente resurse. Astfel, în amintirea fiicei sale, a cumpărat personal biserica de la Meudon, în cadrul unui centru benedictin de odinioară, extraordinar de mare. Centrul a devenit, prin dieceza romano-catolică, o şcoală minunată: copii fără loc de muncă şi cu dizabilităţi sunt găzduiţi şi şcoliţi pentru a obţine o meserie şi a fi integraţi în societate; au totul în comun, de parcă ar fi o Vasiliadă în contextul societăţii moderne pariziene, europene şi nu numai. În vecinătatea aceasta se află bijuteria de capelă pe care părintele, acum patru ani, a găsit-o aproape părăsită, într-o stare de degradare interioară şi exterioară care n-are nevoie de cuvinte! Nu s-a dezamăgit, a cumpărat-o, iar în Franţa se ştie că demersurile pentru patrimoniu şi reconstrucţie durează uneori şi 10 ani. El a depăşit, ajutat de Mitropolitul Iosif, grozav de multe dificultăţi administrative cu primăria locală, dar l-a ajutat Dumnezeu să ajungă să restaureze o biserică-memorial, ridicată de un om bogat care şi-a pierdut cei trei fii şi pentru care a construit-o. Iar părintele, la rândul său, şi-a pierdut unica fiică! Ceea ce am văzut acolo depăşeşte orice fel de apreciere. De ce? Prin restaurarea fidelă cu începuturile bisericii i-a dat frumuseţea cea dintâi, dar prin veşmântul pictural avem acolo o interioritate ortodoxă neobizantină românească ce continuă coloritul frumos al vitraliilor fără să se separe. Se ajută reciproc cele două stiluri de pictură, cel ortodox verticalizându-l şi interiorizându-l pe cel apusean. Iar catapeteasma şi mobilierul - bizantine, ortodoxe - respectă întru totul această măreţie a goticului pe care-l domolesc, întorcându-i măreţia în interiorizarea iconografică. Altarul, aflat la locul lui tradiţional, nu în mijlocul bisericilor latine, este de o frumuseţe profundă, din marmură, cu stâlpi tăiaţi trei câte trei, uniţi, închipuindu-i pe cei trei copii. Din cei trei stâlpi se nasc buchete de spice de grâu, iar spicele de grâu sunt încinse cu foi şi struguri de viţă-de-vie care duc spre Sfânta Masă. Acolo

Sfânta Liturghie la biserica „Pogorârea Sfântului Duh“ din Clichy, Franța

este clar simbolizează liturghia apostolică! Această pâine, când era în spice, era răspândită în patru locuri, să adune Biserica în Împărăție, prin prescură!

Sfințirea la care au luat parte patru ierarhi, numeroși preoți și o mulțime de credincioși, a condus la afirmațiile primarului de acolo, din care reținː „Sperăm ca locuitorii de azi, într-o zonă în care nu mai știm să prețuim spiritual patrimoniul, să înțeleagă toți ce dar ați făcut, părinte Aurel, prin restaurarea acestei biserici, care e o podoabă a noastră“. Iar un diacon catolic, căsătorit, consilier local, în lacrimi a spusː „Ori de câte ori aud de o familie care și-a pierdut un copil, am s-o conduc aici, ca la Vecernia ortodoxă să-și liniștească durerea și să-și șteargă lacrimile“.

Am amintit acolo, cu acest prilej, că un nou Manole a dezrobit din durerea fizică a ziduriloր, a persoanei, durerile pentru Ana, respectiv Anca, fata lui.

De ce era însă potrivită în cadrul acela, întru totul mediеval al Bisericii Romano-Catolice, prezența unui sfânt teolog mărturisitor, care totdeauna a arătat cât de mult trebuie să însuflețim spiritualitatea rațională occidentală? În fața noastră era părintele Marc-Antoine Costa de Beauregard. Lui îi datorăm acel interviu cu Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae realizat tocmai la Mănăstirea Cernica! Ce a rezultat de acolo? O carte memorabilă, un „catehism vorbit“: „Mică dogmatică vorbită. Dialoguri la Cernica“.

Cum a ajuns Părintele Stăniloae la Paris? În pelerinajele sale de studiu în Grecia, în Serbia, în Germania, a ajuns și în Franța. Iată că tocmai la Paris - aici e cheia! - în anii ’40, de mâinile lui s-a lipit ca o minune un manuscris care i-a schimbat viața interioară: viața și învățăturile Sfântului Grigorie Palama. Tocmai acolo, în acest centru cultural extraordinar, stătea ascunsă comoara pe care el a publicat-o cu titlul: „Viața și învățătura Sfântului Grigorie Palama“. Iată de ce părintele Grigoraș a găsit formula extraordinară de a-l așeza ca sfânt protector pe ntru acest Altar și ca inspirator al teologiei isihaste, care preia gândirea iluministă și o întoarce spre inimi.

Preluat din *Ziarul Lumina*,
23 aprilie 2026

SFINTELE FEMEI ROMÂNCE SĂRBĂTORITE LA DUNĂREA DE JOS

Hramul bisericii „Sf. Antim și Sf. Femei Mironosițe“ din Galați

Sfintele Mironosițe, „albinele“ lucrătoare din timpul sfinților Apostoli în „stupul“ viu al Bisericii lui Hristos, au însuflețit, au încurajat și au inspirat misiunea, secol după secol, pentru viața de pe „crucea“ familiei și a comunității către Altarul iertător, hrănitor și pururea izvorâtor de luminoasa conviețuire fraternă, în pofida atâtor provocări ce nu trebuie nici măcar amintite în spațiul purificator și înălțător al Iubirii, Care este Hristos Domnul, Înviat din morți ca *„lumea viață să aibă și din belșug s-o aibă“* (Ioan 10, 10).

Prin rânduială dumnezeiască, Sfântul Sinod a hotărât, la inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, canonizarea Sfintelor Femei Românce, pentru a împrospăta misiunea sacră a femeii în familie, în Biserică, în școală și în lume, alături de soț, copii și bunici, reuniți într-o unică familie: Sfânta Biserică!

Redăm o sinteză din multimea inițiativelor pastorale, misionare, educaționale, culturale, tradiționale și liturgice care ne împărtășesc emoționante impresii. O parte dintre harnicii, evlavioșii, destoinicii și jertfelnicii păstori de suflete, în mijlocul mironosițelor, nu doar al celor din icoane, ci mai ales în viul pascal al mamelor, soțiilor, tinerelor și energicelor păstrătoare ale luminii primite de la Hristos, arată o lucrare cu adevărat uimitoare, chiar și în lumea inteligenței artificiale; convertit la fraternitate, la comuniune autentică!

Protoieria Galați

În lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, în ziua de prăznuire a Sfintelor Femei Mironosițe, cele împreună-lucrătoare cu Apostolii și vestitoare ale Învierii, potrivit Hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, parohiile din Protopopiatul Galați au marcat un moment deosebit. Evenimentul s-a desfășurat în contextul *Anului omagial al pastorației familiei creștine și al Anului comemorativ al sfintelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame).*

La îndemnul și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, duminică, 26 aprilie 2026, după săvârșirea Sfintei Liturghii, preoții parohi și preoții coslujitori, sprijiniți de doamnele din

Parohia „Pogorârea Sf. Duh și Sf. Stelian", Galați

cadrul Comitetului parohial, au organizat în centrele sociale sau în curțile bisericilor o întrunire sub forma unei agape cu produse tradiționale pascale. La acest moment de comuniune au fost invitate să participe toate enoriașele (bunici, mame și fiice) prezente la slujbă.

După ce, în cadrul Sfintei Liturghii, a fost vestită Evanghelia Duminicii Femeilor Mironosițe – cele care și-au arătat credința, curajul, smerenia și dragostea statornică față de Mântuitorul – a fost citit Mesajul de binecuvântare, felicitare și apreciere adresat de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel tuturor femeilor creștine:

„În această zi, Biserica Ortodoxă Română sărbătorește Duminica Femeilor Creștine și Soborul Sfintelor Femei Române, care prin viețuirea lor virtuoasă și prin curaj s-au făcut următoare Sfintelor Femei Mironosițe. Amintim că, în ziua de 6 februarie 2026, a avut loc proclamarea generală a canonizării celor 16 Sfinte Femei Române, eveniment desfășurat în contextul acestui an comemorativ".

Luând aminte la modelul de viață duhovnicească oferit de Sfintele Femei Române, care au strălucit prin smerenie adâncă și mărturisire neînfricată în vremuri de prigoană, au fost evocate mucenițe, mărturisitoare, monahii, soții și mame, precum și sfintele ale căror moaște se află pe teritoriul României.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, enoriașele s-au bucurat de aprecierea slujitorilor și de o agapă creștinească, Duminica Mironosițelor devenind astfel o zi a mărturisirii credinței prin comuniune și dragoste frățească. Aceste întâlniri au stat sub semnul recunoștinței față de femeile creștine care, asemenea mironosițelor de odinioară, poartă în inimi flacăra vie a credinței și a slujirii jertfelnice.

Enoriașele, alături de prunci, copii, tineri și bunici, au împărtășit bucuria Învierii în jurul unei mese binecuvântate. Momentul tradițional al ciocnirii ouălor roșii a fost unul de sinceră familiaritate, aducând laolaltă generații diferite.

Sărbătoarea a fost înfrumusețată în unele parohii și de organizarea unor expoziții cu tematică pascală. Portul popular românesc, iile lucrate cu migală și ștergarele tradiționale au vorbit despre identitatea creștină și demnitatea neamului nostru. Icoanele celor 16 Sfinte Femei Române nou canonizate și fotografiile documentare expuse au oferit un context educativ și emoționant, prefigurând totodată tematica Conferinței Semestriale de primăvară care a debutat cu această ocazie.

Cinstirea adusă în Duminica a III-a după Paști Sfintelor Femei Mironosițe și Soborului Sfintelor Femei Române a confirmat faptul că parohiile sunt, înainte de toate, o familie extinsă, alcătuită din „bisericile de acasă" (Sf. Ioan Gură de Aur). În acest spațiu, prețuirea reciprocă și păstrarea tradițiilor sfinte reprezintă temelia vieții noastre creștine.

Pr. Ionuț Furtună,
Parohia „Pogorârea Sf. Duh și Sf. Stelian"

Protoieria Brăila

Începând de anul acesta, Biserica Ortodoxă Română sărbătorește în Duminica Mironosițelor și soborul Sfintelor Femei Române, care, prin viețuirea lor, s-au făcut demne următoare ale Sfintelor Femei Mironosițe și adevărate modele de mărturisire a dreptei credințe.

Cu acest prilej, la îndemnul și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian, în Arhiepiscopia Dunării de Jos s-au desfășurat

Parohia Tichilesti I , jud. Brăila

diverse acțiuni social-filantropice. Printre acestea amintim organizarea, în cadrul parohiilor, a unor agape la care au fost invitate femei evlavioase care, prin viața și activitatea lor, s-au dovedit a fi mereu un sprijin de nădejde al comunității.

În urma discuțiilor purtate cu această ocazie, participanții și-au reamintit de situațiile dificile prin care a trecut femeia de-a lungul vremurilor tulburi pe care neamul nostru le-a îndurat. De asemenea, s-a discutat despre lucrarea frumoasă pe care o împlinesc atâtea femei în spitale, școli, în familia creștină și în alte domenii de activitate, aducând o contribuție prețioasă în învățământ, cultură, artă sau tehnică.

În aceste timpuri provocatoare, marcate de o accentuată pierdere a reperelor, putem afirma că cea mai însemnată și mai rodnică misiune a femeii creștine rămâne familia. Prin creșterea și educarea pruncilor în credința ortodoxă strămoșească – singura care ne poate așeza ferm pe calea valorilor creștine – aceasta ne ajută să rămânem, împreună cu Hristos, în „corabia“ Bisericii.

Pr. Eduard Mihai Bolovan,
Parohia Tichilești II

Protoieria Tecuci

Tradiția Bisericii le numește „ucenițele Domnului“ pe femeile purtătoare de mir, în limba română – mironosițe, însemnând femei evlavioase, păstrătoare de credință și tradiție. Femeile Mironosițe au fost cele care au rămas fidele Mântuitorului, însoțindu-L în vremea pătimirii și răstignirii. Au fost aproape de Cruce, apoi, împreună cu Iosif „cel cu bun chip“ și cu Nicodim, ucenici ai Domnului, au așezat Trupul Mântuitorului în mormânt. Pentru aceasta, Biserica le-a dăruit o duminică de prăznuire.

Femeile Mironosițe au arătat mai mult curaj în comparație cu ucenicii Domnului, care au rămas închiși în case de frica iudeilor, și o dragoste nemărginită față de Învățătorul lor. Ele au cumpărat miresme pentru a unge Trupul lui Iisus, fiindcă nu se împlinise rânduiala iudaică din cauza grabei punerii în mormânt.

Femeile Mironosițe nu sunt doar cele care au alergat la mormântul Domnului, ci și toate cele care vin la biserică cu dragoste și curaj. Astfel, Duminica Mironosițelor este o zi dedicată femeilor creștine.

Prin grija credincioaselor din cadrul comitetelor parohiale ale parohiilor din Protoieria Tecuci, s-au pregătit produse specifice perioadei pascale, iar enoriașii au

Parohia Valea Mărului, jud. Galați

Parohia Cireșu, jud. Brăila

fost invitați la agapă. O parte dintre creștine s-au deplasat la casele femeilor văduve și bolnave, dăruindu-le și lor puțină bucurie duhovnicească și trupească. Au fost împărțite pachete cu ouă roșii, cozonac și pască.

Duminica Femeilor Mironosițe este un prilej de a cinsti devotamentul femeilor în Biserică și familie, subliniind rolul lor de „pildă pentru slujirea în societate și Biserică".

Pr. Mircea Cătălin Arghire,
Parohia Barcea Veche

Protoieria Făurei

În Duminica a III-a după Paști, în ziua de prăznuire a Sfintelor Femei Mironosițe, cele împreună-lucrătoare cu Apostolii și vestitoare ale Învierii, în mai multe parohii din cadrul Protoieriei Făurei, după săvârșirea Sfintei Liturghii, s-au organizat agape cu produse tradiționale pascale. În cadrul slujbei au fost rostite rugăciuni către Milostivul Dumnezeu pentru toate creștinele care trudesc în familie, în societate și în Biserică, în țară și peste hotare, multe dintre acestea fiind un sprijin de nădejde pentru semenii noștri bolnavi și aflați în suferințe. La aceste agape au luat parte enoriașele prezente la slujbă, împreună cu părinții, bunicii și nepoții acestora.

În cadrul cuvintelor de învățătură, preoții au arătat că femeia creștină din ziua de astăzi, precum Sfintele Mironosițe, trebuie să-i ajute pe cei sărmani, să aline suferința celor răpuși de greutatea muncii, să-i îngrijească pe cei bolnavi și suferinzi și, precum spunea Sfântul Apostol Petru: „*Podoaba voastră să nu fie cea din afară: împletirea părului, podoabele de aur și îmbrăcarea hainelor scumpe, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru nestricăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu*" (1 Petru 3, 3-4).

De asemenea, la Parohia Cireșu a avut loc un festival dedicat mamei creștine, ajuns la a II-a ediție, la care au participat grupurile catehetice de copii de la parohiile Perișoru, Cireșu, Ulmu și Mohreanu, precum și corul de copii al Școlii Gimnaziale din Cireșu, coordonați de doamna profesor de muzică, în prezența doamnei director. Îmbrăcați în frumosul port tradițional, copiii au interpretat pricesne și cântece dedicate mamei creștine. După acțiune, copiii, purtând frumoasele veșminte populare, s-au jucat în curtea bisericii și au servit diferite produse tradiționale pregătite de credincioasele prezente la slujbă.

Eforturile copiilor au fost răsplătite cu o mică agapă frățească în curtea sfintei biserici, fiecare cor primind din partea organizatorilor o diplomă de participare și o icoană cu Sfintele Femei Românce canonizate anul acesta. Copiii au fost foarte impresionați de această inițiativă și și-au exprimat bucuria de a fi împreună cu familiile în jurul bisericii, mărturisind că nu vor uita niciodată acest eveniment. Fiecare dintre aceste acțiuni se dorește a fi replicată în toate parohiile, deoarece Biserica este cea care are puterea de a coaliza în jurul ei fiii și familiile lor.

Pr. dr. Mihăiță Cocîrlea,
Protoiereu de Făurei
Pr. Soare Gheorghe Hodor,
Parohia Constantin Gabrielescu

Protoieria Covurlui

Duminica Femeilor Creștine și Soborul Sfintelor Femei Românce devin pentru noi un îndemn spre prețuirea femeii

Parohia Pechea II, jud. Galați

creștine, fiind, totodată, o cale de urmat pentru generațiile tinere.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos, Duminica Femeilor Mironosițe a devenit ziua în care privim spre curajul, jertfelnicia, dragostea și râvna spre mântuire a fiecărei femei creștine. Înțelegem, astfel, că ele ne fac părtași la toată bucuria cu care Dumnezeu le răsplătește truda.

În parohiile Protoieriei Covurlui, cu prilejul acestei duminici, preoții s-au îngrijit să aducă mai aproape de inimile credincioaselor mesajul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel. Urmând îndemnul Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian, femeile iubitoare de familie și de Biserică – cele care sprijină activ lucrarea pastorală la nivel de parohie prin implicarea în organismele parohiale – au primit prețuirea celor prezenți la Sfânta Liturghie. Semnele văzute ale acestei cinstiri au fost florile, iconițele și cărțile de rugăciune dăruite acestora.

Duminica Femeilor Creștine și Soborul Sfintelor Femei Rodmânce, privite în contextul Anului omagial al Pastorației Familiei Creștine, ne descoperă deosebita slujire a femeii în familie, școală, spitale și în alte instituții culturale sau filantropice. Toate aceste activități profesionale sunt amprentate de purtarea creștină a femeilor care le îndeplinesc.

Pr. Bogdan-Laurențiu Istrate,
Parohia Pechea II

Protoieria Nicorești

Sfintele Mironosițe rămân peste veacuri mari dascăli ai Bisericii, fiind numite pe drept cuvânt „apostoli către Apostoli“, datorită curajului lor de a vesti primele biruința Mântuitorului asupra morții. Întocmai ca aceste femei evlavioase de odinioară, mamele și soțiile creștine din parohiile protopopiatului nostru se ostenesc astăzi în chip neobosit, cerând ajutorul lui Hristos pentru a prăvăli „pietrele grele ale vieții“ de pe inima semenilor și transformând fiecare parohie într-o adevărată familie lărgită. Ele sunt icoana vie a credinței active, care împlinește cu smerenie vocația sfântă de a fi purtătoare de lumină în societate.

În acest duh al împreună-lucrării harului, activitățile desfășurate în parohii au împletit în mod armonios rugăciunea liturgică cu fapta cea bună a milosteniei. Ca o prelungire a Sfintei Liturghii și ca o manifestare a bucuriei pascale, în majoritatea comunităților au fost organizate agape frățești, unde părinți, bunici și nepoți s-au adunat laolaltă în jurul potirului iubirii creștine. Prin implicarea caldă și jertfelnică a comitetelor parohiale, un

Parohia Cosmești Deal, jud. Galați

Parohia Rosiori, jud. Brăila

număr de 295 de credincioși s-au împărtășit din bucuria acestei comuniuni, fiind distribuite totodată daruri și ajutoare alimentare în valoare totală de 3.240 lei celor aflați în suferință sau neajunsuri.

Aceste roade ale dragostei creștine, aduse ca un prinos de mare preț înaintea Mântuitorului, ne arată că Hristos Cel răstignit și înviat Se întâlnește permanent cu noi, în chip neașteptat, prin intermediul aproapelui nostru. Sub îndrumarea părintească a Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, Protoieria Nicorești continuă să mărturisească adevărul Învierii prin cuvânt și faptă, urmând îndemnul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel de a valorifica darurile specifice vocației creștine în slujirea sfântă a Bisericii și a comunității.

Pr. dr. Mihai Roșu,
Protoiereu de Nicorești

Protoieria Însurăței

În cadrul Protoieriei Însurăței, Duminica Femeilor Mironosițe a îmbrăcat haina curajului și a mărturisirii în toate parohiile, împlinind momentul în care, după Sfânta Liturghie, în curțile bisericilor, femeile și-au manifestat curajul de a zâmbi sincer, de a privi dezinteresat și de a sta pentru câteva momente fără povara grijilor ce le așteaptă.

Totodată, implicarea lor în pregătirea merindelor de care s-au bucurat toți credincioșii ne-a demonstrat că Duminica Mironosițelor nu a fost doar atunci, ci se repetă în fiecare an, când credința lor rămâne nezdruncinată de durerile vremii și le găsește în același loc al bucuriei: Biserica lui Hristos.

Prin mâinile și inimile femeilor noastre creștine din Protoieria Însurăței, această sărbătoare a prins viață nu doar prin rugăciune, ci și prin gestul concret al curajului și al iubirii: o agapă a bucuriei, pregătită cu dragoste și oferită tuturor.

Această icoană a bucuriei am surprins-o în toate parohiile unde femeile creștine au adus „mirul" muncii și al jertfei lor. Cu inimile bătătorite de griji, dar cu sufletul senin, ele au transformat curtea bisericii într-o prelungire a Liturghiei, unde tineri și bătrâni au înțeles că, în comunitatea curajului și a iubirii frățești, se împlinesc cuvintele Mântuitorului Hristos de după Înviere: „Bucurați-vă!"

Pr. George Albu,
Protoiereu de Însurăței

Parohia Viziru de Jos, jud. Brăila

TECUCENII ŞI-AU SĂRBĂTORIT OCROTITORUL SPIRITUAL, SFÂNTUL MARE MUCENIC GHEORGHE

Hramul catedralei „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe“ din Tecuci

Şi în acest an, slujitorii Sfintelor Altare din Protopopiatul Tecuci, împreună cu numeroşi credincioşi, s-au aflat în unitate sfântă cu ierarhul locului, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos, la slujba Sfintei Liturghii oficiată în Catedrala „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe şi Sfântul Iachint de Vicina“ din municipiul Tecuci, cu prilejul hramului.

Marele Mucenic al lui Hristos a devenit ocrotitor spiritual al credincioşilor din municipiul Tecuci din anul 1995, la propunerea Consiliului Local şi cu binecuvântarea ÎPS Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, însă Sfântul Gheorghe este purtător de grijă şi rugător pentru toţi locuitorii oraşului şi a străjuit centrul municipiului de secole, căci biserica veche (catedrala) de aici avea acelaşi hram.

Pe 23 aprilie 2026, la slujba arhierească au participat numeroşi credincioşi, tineri şi vârstnici deopotrivă, profesori şi oameni de cultură, precum şi reprezentanţi ai autorităţilor locale.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de membrii corului bărbătesc „Zestrea“ din Parohia Barcea

Premierea elevilor olimpici

Nouă, îmbrăcați în haine tradiționale românești, aceștia susținând la momentul chinonicului și un program cultural-educativ de cântece religioase și patriotice.

În cuvântul de învățătură, ierarhul locului a vorbit despre viața Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, îndemnându-i pe credincioși să urmeze viața virtuoasă și credința fermă a Sfântului Gheorghe în fața provocărilor moderne.

Părintele Arhiepiscop Casian le-a amintit celor prezenți și de activitățile pastoral-misionare, cultural-educative și social-filantropice desfășurate cu multă implicare în comunitățile parohiale din zona Tecuciului.

La finalul Sfintei Liturghii, șapte elevi participanți la diverse concursuri și olimpiade județene și naționale au fost premiați de ÎPS Casian. Pe lângă premiile în bani, tinerii au primit și daruri de carte, icoane și le-a fost înmânată solemn, pe soleea catedralei tecucene, Diploma „Tinerețe și credință“ a Arhiepiscopiei Dunării de Jos.

Tot joi, prin grija și implicarea membrilor organismelor parohiale, o familie cu șapte copii a primit icoana anului omagial 2026, un sprijin financiar de 1.000 lei și alte daruri, iar credincioșilor prezenți la slujbă le-au fost oferite peste 400 de pachete cu alimente tradiționale, în cadrul natural al parcului din jurul catedralei din Tecuci.

De asemenea, clericii și voluntarii parohiali le-au oferit o masă în oraș celor 56 de copii cu dizabilități de la Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu“ din Tecuci și pachete cu alimente neperisabile pentru 24 de persoane nevoiașe.

Cu prilejul hramului, în proximitatea catedralei a fost amenajată o casă țărănească în care, pe lângă obiectele tradiționale românești care aduc căldură, istorie și frumusețe autentică, au fost expuse spre a fi cinstite și icoanele celor 16 Sfinte Femei Romînce canonizate în acest an de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Anca Spânu, articol preluat din *Viața liberă*, 23 aprilie 2026

OLIMPIADA DE RELIGIE CICLUL GIMNAZIAL LA DUNĂREA DE JOS

Festivitatea de premiere a elevilor de la Olimpiada Națională de Religie, Brăila

În luminoasa bucurie pascală, între Duminica Tomii și cea a Mironosițelor, ne-a binecuvântat Dumnezeu cu un eveniment ce nu poate fi înregistrat doar cu reportajele grăbite, pripite și, uneori, fără mesaj clar, ziditor, edificator și folositor pentru tot restul zilelor eroilor competiției, elevii.

Aproape 300 de „apostoli", copii din toată țara, sunt, împreună cu însoțitorii lor, „o icoană" vie a Bisericii din inimile și sufletele noastre, exprimate în crezul lor, dar și o provocare pentru familie, școală și comunitățile parohiale, mai ales astăzi în lumea dominată de secularizare, robotizare și artificialitate!

Competiția pe tema iubirii lui Dumnezeu nu poate fi încadrată întru totul în tiparul disciplinelor omenești. Ea este mult mai mult și mai adâncă! Este o mărturie a unei vieți ghidate după legile educației, scrisă în inimi de Hristos Domnul care, pe pământ, așa cum scrie în Evanghelia Sa, preferă puritatea, nevinovăția și entuziasmul copiilor!

Totuși, **școala trebuie ajutată să își regăsească „busola" spirituală, mai ales prin mărturiile proaspete, sincere și încurajatoare ale iubirii din inimile copiilor – inclusiv pentru dascăli și pentru cei vârstnici, aflați în „școala" vieții.**

Regulile competițiilor educaționale trebuie însușite și respectate de slujitorii Bisericii și de societate. Așa devenim oameni demni și cuviincioși!

Pentru evaluarea cunoștințelor la disciplina Religie este nevoie și de prețuire, mai ales pentru cei care nu „urcă" pe locurile efemere (1, 2, 3), mențiuni ș.a.m.d.

Hristos Domnul ne învață să îl identificăm și în cel din urmă, tot pe cel dintâi! De aceea, am încuviințat premierea simbolică, dar consistentă, și a celorlalți tineri, așezați pe locul întâi în iubirea Domnului, a Bisericii, a dascălilor și a familiilor lor.

Redăm următoarele mărturii:

1. Tinerii bucuriei pascale

Primirea oaspeților din toate colțurile țării la Olimpiada de Religie, etapa națională, a reprezentat, fără îndoială, unul dintre cele mai emoționante și pline de semnificație momente ale întregului eveniment. Nu a fost doar un simplu act organizatoric, ci o adevărată manifestare a ospitalității, a bucuriei de a fi împreună și a dorinței sincere de a crea, încă de la început, o atmosferă caldă și primitoare.

Pregătirile pentru întâmpinarea participanților au început cu mult înainte de sosirea acestora.

Deschiderea Olimpiadei Naționale de Religie, Teatrul „Maria Filotti", Brăila

Fiecare detaliu a fost gândit cu grijă, astfel încât oaspeții să simtă că sunt așteptați și prețuiți. Gazdele, animate de emoție și entuziasm, s-au mobilizat exemplar, dorind să ofere nu doar o bună organizare, ci mai ales o experiență sufletească memorabilă.

Oaspeții au fost întâmpinați cu tradiționala pâine și sare, flori și cu zâmbete largi, care au risipit imediat oboseala drumului. Cu toții au fost primiți cu aceeași căldură și atenție, semn că fiecare sosire a fost importantă și tratată cu grijă. Atmosfera a fost una caldă și vibrantă, iar emoțiile revederii sau ale primei întâlniri s-au simțit în fiecare gest. Cuvintele alese, urările de bun venit și gesturile sincere, alături de mici daruri simbolice, au reflectat respectul și bucuria gazdelor. Holurile au devenit spații ale întâlnirii și ale comuniunii, unde glasurile tinerilor din diferite regiuni ale țării s-au împletit într-o armonie firească.

Gazdele nu au fost singure în această misiune; ele au fost însoțite de liceeni voluntari de la două colegii din oraș: Colegiul Național Pedagogic „Dumitru Panaitescu Perpessicius" și Colegiul Național „Nicolae Iorga", elevi care s-au implicat cu dăruire și responsabilitate. Tinerii voluntari au oferit sprijin practic, au ghidat participanții și, mai ales, au contribuit la crearea unei atmosfere prietenoase, apropiate, în care fiecare oaspete s-a simțit binevenit.

Primirea nu a fost doar un moment punctual, ci un proces continuu, care s-a resimțit pe tot parcursul evenimentului. Fiecare întrebare a primit un răspuns atent, fiecare nevoie a fost întâmpinată cu promptitudine, iar fiecare participant a fost tratat cu grijă și considerație. În spatele acestor gesturi s-a aflat dorința autentică de a construi legături și de a transforma o simplă participare la olimpiadă într-o experiență de suflet.

Această atenție acordată primirii a contribuit decisiv la crearea unei atmosfere de încredere și deschidere. Participanții nu s-au simțit străini, ci parte dintr-o comunitate unită de valori comune, din familia cea mare a Bisericii. Bucuria întâlnirii s-a născut chiar din aceste prime clipe, din felul în care fiecare a fost întâmpinat și încurajat să se simtă „acasă", chiar și departe de propriul oraș.

În acest context, Olimpiada de Religie a devenit mai mult decât o competiție. A fost o lecție vie despre ospitalitate, despre dăruire și despre puterea gesturilor simple de a aduce oamenii împreună. Iar primirea oaspeților a rămas, pentru toți cei implicați, un simbol al deschiderii, al respectului și al bucuriei autentice de a împărtăși aceleași valori ale credinței și dragostei față de Dumnezeu și de semeni.

Prof. Gabriela Ion,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu", Brăila

2. Mărturii de dincolo de manual. Tinerii sunt energia vieții!

În lumina formării duhovnicești și intelectuale a tinerilor, etapa națională a Olimpiadei de Religie, desfășurată în luna aprilie 2026 la Brăila, a constituit un moment de sinteză între exigența academică și profunda trăire și mărturisire a credinței în spațiul educațional. Evenimentul a reunit elevi din întreaga țară, oferindu-le acestora prilejul de a-și manifesta nu doar cunoștințele religioase, ci și capacitatea de interiorizare a adevărurilor revelate.

În centrul acestui demers s-a aflat proba scrisă, susținută într-un cadru de rigoare și reculegere, la Colegiul Național „Nicolae Iorga" din Brăila, care

a chemat participanții nu doar la reproducerea unor conținuturi, ci la o veritabilă asumare a adevărurilor de credință.

Subiectele au fost elaborate de către Comisia Centrală, formată din cadre didactice universitare și profesori cu experiență în domeniul teologiei și al didacticii religiei, sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării.

În procesul de elaborare, subiectele au fost gândite ca veritabile instrumente de evaluare integrativă, menite să valorifice nu doar conținuturi, ci și latura duhovnicească a tinerilor participanți. Ele au propus o lectură atentă și o interpretare profuntă a textelor scripturistice și patristice, în concordanță cu Sfânta Tradiție, solicitând elevilor să evidențieze sensurile teologice, implicațiile morale și deschiderea spre viața liturgică și socială.

„…Subiectele au fost redactate de colegii profesori din Comisia Centrală. Aceasta este numită de Ministerul Educației și Cercetării și reunește profesori cu gradul didactic I și titlul de Doctor în Teologie de la mai multe Colegii și școli gimnaziale din România. Astăzi elevii au primit aceste subiecte, sunt unele foarte frumoase și sperăm ca și rezultatele să fie la fel de frumoase. Le-am spus și aseară la deschidere și astăzi că ei sunt foarte buni, i-am felicitat că au ajuns aici. Am spus, de altfel, că prezența elevilor la această etapă este dovada faptului că rezultatele lor țin de performanță și de excelență“, a concluzionat Pr. dr. Mihail Sorin Spătaru, președintele executiv în Comisia Centrală a Olimpiadei Naționale de Religie.

Departe de a fi simple exerciții de memorare, cerințele au încurajat gândirea profundă și asumarea personală a conținuturilor studiate. Astfel, proba scrisă a devenit un prilej autentic de valorizare a efortului susținut depus de elevi în pregătirea pentru această etapă superioară a competiției. Răspunsurile solicitate au presupus nu doar acuratețea învățăturii de credință, ci și capacitatea de a articula o gândire teologică coerentă și adecvată vârstei participanților, în care Logosul revelat să fie înțeles și exprimat cu asumare. În acest sens, proba scrisă a Olimpiadei Naționale de Religie a devenit un spațiu al întâlnirii dintre rațiune și credință, dintre frumusețea discursului teologic și candoarea trăirii creștine.

Evaluarea lucrărilor, realizată de către membrii comisiei, a urmărit criterii clare, vizând atât corectitudinea informației, cât și profunzimea reflecției și maturitatea spirituală exprimată în răspunsuri. Astfel, actul evaluativ s-a configurat nu doar ca o măsurare a performanței, ci și ca o recunoaștere de asumare personală a valorilor credinței ortodoxe.

În acest context, proba scrisă din cadrul Olimpiadei Naționale de Religie de la Brăila a evidențiat rolul fundamental al educației religioase în formarea tinerei generații, demonstrând că adevărata cunoaștere se împlinește în mărturisire și că teologia devine vie doar în măsura trăirii autentice.

Prof. Roxana Jipa,
Școala Gimnazială „Al. I. Cuza“ – Brăila
Prof. Alexandrina Andronache,
Școala Profesională Stăncuța, jud. Brăila

3. Relaxare pe undele bătrânului Danubiu

În atmosfera luminoasă și binecuvântată a Olimpiadei Naționale de Religie, desfășurată la Brăila, elevii participanți și profesorii însoțitori au trăit zile deosebite, încărcate de emoție, comuniune și bucurie duhovnicească. Dincolo de competiția academică și de rezultatele obținute, întâlnirea tinerilor veniți din toate colțurile țării a reprezentat o mărturie vie a faptului

Proba scrisă a Olimpiadei la Colegiul Național „Nicolae Iorga", Brăila

că valorile credinței, ale culturii și ale educației creștine continuă să lumineze sufletele noilor generații.

Între activitățile organizate cu multă grijă și dăruire de gazdele brăilene, plimbarea pe Dunăre cu vaporașul „Ovidiu" a ocupat un loc aparte în inimile tuturor participanților. Această experiență a depășit caracterul unei simple activități recreative, devenind un prilej autentic de apropiere sufletească, de contemplare a frumuseții creației lui Dumnezeu și de întărire a legăturilor dintre tineri, uniți prin aceeași credință și aceleași idealuri.

Străvechi oraș dunărean, Brăila și-a întâmpinat oaspeții cu frumusețea sa aparte și cu ospitalitatea specifică locurilor binecuvântate de prezența marelui fluviu. Așezată pe malul Dunării, cetatea brăileană poartă în identitatea sa amprenta apei care, de secole, îi însoțește istoria, dezvoltarea și spiritualitatea. Dunărea a fost dintotdeauna pentru acest oraș nu doar sursă de viață și prosperitate, ci și punte între oameni, culturi și suflete.

În lumina blândă a acelei zile, elevii olimpici au urcat la bordul vaporașului „Ovidiu" cu entuziasm și emoție, bucurându-se de privilegiul unei experiențe care avea să rămână adânc întipărită în memoria lor. Pe măsură ce ambarcațiunea înainta lin pe luciul apei, atmosfera devenea tot mai caldă și mai apropiată sufletește. Glasurile copiilor, zâmbetele lor sincere și frumusețea peisajelor au creat un tablou al tinereții curate și al comuniunii autentice.

Plimbarea pe Dunăre a oferit participanților posibilitatea de a admira frumusețea impresionantă a Insulei Mici a Brăilei, adevărat colț de natură binecuvântată, unde armonia creației se păstrează într-o formă aproape nealterată. Liniștea apelor, vegetația bogată și frumusețea sălbatică a locurilor au oferit tuturor momente de reflecție și pace interioară, amintind de responsabilitatea omului de a prețui și ocroti darurile primite de la Dumnezeu.

În apropiere se întinde Insula Mare a Brăilei, cunoscută pentru bogăția și rodnicia sa, mărturie a binecuvântării revărsate asupra acestor ținuturi dunărene. Îmbinarea dintre frumusețea naturii și munca oamenilor a oferit participanților imaginea unui spațiu în care armonia dintre om și creație continuă să rodească.

Un moment deosebit de emoționant a fost admirarea impresionantului Pod peste Dunăre de la Brăila, simbol al unității și al legăturii dintre oameni și regiuni. Privit de pe apă, podul și-a dezvăluit întreaga măreție și eleganță, devenind pentru mulți dintre cei prezenți nu doar o realizare inginerească remarcabilă, ci și un simbol al punților pe care credința și iubirea creștină le construiesc între suflete.

Mai presus de frumusețea peisajelor și de emoția unei plimbări pe Dunăre, acest moment a fost pentru elevi o adevărată experiență a comuniunii. Tineri din toate zonele țării, uniți prin participarea la Olimpiada Națională de Religie, au descoperit împreună bucuria dialogului, a prieteniei și a întâlnirii sincere.

Chipurile luminoase surprinse în fotografiile realizate pe parcursul acestei minunate călătorii vor rămâne mărturii vii ale unei experiențe de neuitat. Bucuria sinceră de pe chipul elevilor, frumusețea Dunării și atmosfera de comuniune creată pe vaporașul „Ovidiu" au transformat această activitate într-un moment de referință al Olimpiadei Naționale de Religie desfășurate la Brăila.

Pentru toți cei prezenți, această călătorie pe Dunăre a fost mai mult decât o simplă plimbare. A fost o lecție despre frumusețea creației, despre bucuria cunoașterii dintre oameni și despre pacea pe care Dumnezeu o așază în sufletele unite prin credință și iubire. Astfel, Dunărea, martoră tăcută a istoriei și spiritualității acestor locuri a devenit pentru câteva ceasuri spațiul unei întâlniri binecuvântate, în care tinerețea, credința și frumusețea comuniunii creștine s-au unit într-o armonie deplină.

Prof. Alina Florentina Puha,
Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân",
Mircea Voda, jud. Brăila

4. Cu Sfântul Gheorghe, la Mănăstirea voievodală de la Măxineni

În spiritualitatea ortodoxă, copilăria reprezintă nu doar o etapă biologică a existenței umane, ci mai ales chipul curăției sufletești și al comuniunii sincere cu Dumnezeu. Mântuitorul Hristos a așezat copilul în centrul pedagogiei evanghelice, arătând că dobândirea Împărăției Cerurilor este condiționată de redescoperirea inocenței, a smereniei și a iubirii curate: „*De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor*" (Matei 18, 3). În acest context duhovnicesc poate fi înțeleasă și profunda semnificație a prezenței elevilor participanți la Olimpiada Națională de Religie 2026 la istorica Mănăstire Măxineni.

Ctitorie a voievodului Matei Basarab și important reper al spiritualității românești din spațiul dunărean, Mănăstirea Măxineni rămâne un loc al continuității dintre istorie, rugăciune și mărturisire de credință. Zidurile sale, încercate de vitregiile vremurilor, păstrează până astăzi memoria rugăciunii și a jertfei înaintașilor, oferind pelerinului contemporan posibilitatea unei întâlniri autentice cu tradiția vie a Bisericii.

În aceste zile luminate de bucuria Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, Mănăstirea Măxineni a devenit un spațiu de comuniune liturgică și de trăire duhovnicească pentru numeroșii elevi veniți din diferite regiuni ale țării pentru a participa la etapa națională a Olimpiadei de Religie. Dincolo de dimensiunea academică a competiției, întâlnirea tinerilor cu viața liturgică a mănăstirii a evidențiat faptul că adevărata educație religioasă nu se limitează la acumularea unor cunoștințe teoretice, ci presupune integrarea lor într-o experiență vie a credinței.

Încă de la primele ore ale dimineții, curtea mănăstirii s-a umplut de glasurile copiilor care păşeau cu sfială către biserică. Atmosfera de liniște, frumusețea arhitecturii sacre și solemnitatea spațiului liturgic au creat cadrul unei experiențe spirituale profunde.

Pentru mulți dintre acești elevi, întâlnirea cu mănăstirea a depășit caracterul unei simple vizite culturale, transformându-se într-un autentic moment de apropiere de Dumnezeu.

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, săvârșită de părinții slujitori ai mănăstirii împreună cu părintele George Jambore, inspector al Sectorului Teologic-Educațional al Administrației Patriarhale, a reprezentat centrul întregii zile. Un moment deosebit de emoționant l-au constituit răspunsurile liturgice oferite chiar de elevii olimpici. Glasurile lor curate au conferit slujbei o intensă sensibilitate duhovnicească, transformând participarea liturgică într-o expresie autentică a rugăciunii comunitare.

Cântarea „*Hristos a înviat*!" a avut o puternică încărcătură spirituală. În acele clipe, bucuria Învierii s-a reflectat pe chipurile copiilor și ale tuturor

celor prezenți. Participanții nu mai erau percepuți exclusiv ca elevi implicați într-o competiție școlară, ci ca membri vii ai Bisericii lui Hristos, uniți prin aceeași mărturisire de credință.

Un moment aparte l-a constituit rostirea în comun a rugăciunii „*Tatăl nostru*“. Unitatea glasurilor și solemnitatea clipei au evidențiat dimensiunea eclesială a rugăciunii, în care fiecare persoană se regăsește în comuniune cu Dumnezeu și cu aproapele. Atmosfera de pace și liniște care a cuprins biserica a oferit tuturor sentimentul unei prezențe harice ce transcende agitația și neliniștea lumii contemporane.

Împărtășirea elevilor cu Trupul și Sângele Domnului a reprezentat punctul culminant al experienței liturgice. În spiritualitatea ortodoxă, Sfânta Euharistie constituie izvorul și centrul vieții creștine, iar apropierea tinerilor de Sfântul Potir exprimă continuitatea vie a credinței și responsabilitatea Bisericii de a forma generații ancorate în valorile Evangheliei.

În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți, Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, a subliniat realitatea prezenței lui Hristos Cel Înviat în viața credincioșilor și chemarea permanentă la înnoire spirituală: „*Domnul Hristos este viu și prezent în Sfintele Altare. Domnul Cel Înviat a intrat în casa trupurilor și a sufletelor tinerilor, copiilor și credincioșilor. Aceasta este chemarea noastră la Înviere*“. Referindu-se la copii ca la „*o turmă de mielușei curați*“, ierarhul a evidențiat valoarea inocenței și a unității în viața Bisericii, reafirmând actualitatea cuvintelor evanghelice: „*Lăsați copiii să vină la Mine, că unora ca acestora este Împărăția Cerurilor*“ (Matei 19, 13-15).

Evocarea rugăciunii adresate de Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt către Sfântul Mare Mucenic Gheorghe a oferit întâlnirii și o dimensiune identitară și istorică, subliniind continuitatea credinței ortodoxe în viața poporului român. Legătura dintre trecut și prezent s-a manifestat firesc în cadrul acestei experiențe liturgice, demonstrând că spiritualitatea ortodoxă rămâne un factor esențial de unitate și continuitate națională.

Agapa frățească organizată după Sfânta Liturghie de către maicile de la Mănăstirea „Sfântul Pantelimon“ a prelungit comuniunea euharistică într-o atmosferă de bucurie și ospitalitate creștină. În tradiția ortodoxă, masa comună de după slujbă nu reprezintă doar un gest de ospitalitate, ci expresia concretă a iubirii frățești și a comuniunii dintre membrii Bisericii.

Într-o societate dominată adesea de secularizare, individualism și superficialitate, imaginea tinerilor adunați în rugăciune a constituit o veritabilă mărturie de credință și comuniune. Atitudinea lor smerită și participarea atentă la slujbă au demonstrat că fundamentele morale ale învățăturii lui Hristos continuă să rodească în sufletele tinerei generații atunci când educația religioasă este dublată de experiența concretă a comuniunii eclesiale.

Pelerinajul elevilor olimpici la Mănăstirea Măxineni a demonstrat că educația religioasă autentică se împlinește prin întâlnirea dintre cunoaștere și trăire, dintre formarea intelectuală și experiența liturgică. În contextul provocărilor spirituale contemporane, prezența acestor copii în spațiul rugăciunii devine un semn al continuității credinței și

al speranței că valorile creștine vor continua să lumineze sufletul tinerei generații.

În programul activităților din aceeași zi, elevii au avut parte de un nou moment de aleasă trăire duhovnicească prin pelerinajul organizat la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon“ din Lacu Sărat, sfânt așezământ zidit prin purtarea de grijă și osteneala Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos. Această vizită a constituit pentru tineri un prilej de întâlnire vie cu frumusețea credinței ortodoxe și a tradițiilor românești.

Însoțiți de profesorii coordonatori, copiii au păşit cu emoție în incinta mănăstirii, unde pacea locului, frumusețea sfântului lăcaș și atmosfera de rugăciune au oferit tuturor un cadru binecuvântat de regăsire și reflecție. Un alt obiectiv deosebit al vizitei l-a constituit muzeul etnografic, amenajat cu multă râvnă și dragoste de către maica Iustina. Acest spațiu muzeal are un rol important în conservarea memoriei satului românesc tradițional și în valorificarea patrimoniului cultural și spiritual specific unei comunități întemeiate pe credință, muncă și simplitate creștină.

Obiectele expuse - costume populare, icoane vechi, țesături tradiționale și unelte gospodărești - au stârnit interesul și admirația elevilor, oferindu-le o autentică lecție despre identitatea spirituală și culturală a poporului român. Prin cuvintele sale pline de căldură și sensibilitate, maica Iustina le-a vorbit copiilor despre importanța păstrării tradițiilor și a valorilor creștine într-o societate tot mai marcată de uniformizare culturală.

La finalul pelerinajului, într-o atmosferă de bucurie și comuniune frățească, elevii au primit din partea maicilor un dar simbolic: iconițe și un desert pregătit cu dragoste creștinească. Acest gest simplu, dar plin de căldură sufletească, a reflectat frumusețea ospitalității monahale și grija Bisericii față de tinerele generații.

Pelerinajul la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon“ din Lacu Sărat va rămâne în inimile tuturor participanților ca o experiență luminoasă de rugăciune, comuniune și redescoperire a valorilor autentice ale spiritualității ortodoxe românești, întărind convingerea că legătura dintre educație, cultură și credință reprezintă o temelie trainică pentru formarea tinerilor de astăzi.

Prof. Mihaela Drăgan,
Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu“,
Brăila

5. Agapa pascală la Așezământul social-filantropic „Sf. Mc. Pantelimon“ – Lacu Sărat

În contextul desfășurării etapei naționale a Olimpiadei de Religie – cultul ortodox pentru clasele V-VIII, municipiul Brăila și întreaga Eparhie a Dunării de Jos au devenit, pentru câteva zile, spațiul unei autentice sărbători a credinței, excelenței și comuniunii, primind cu bucurie în mijlocul lor pe cei mai vrednici elevi olimpici ai țării la disciplina Religie.

În cadrul acestui amplu program dedicat celebrării performanței școlare și formării religioase autentice a tinerilor, un loc aparte l-a ocupat *agapa festivă* organizată la *Așezământul social-filantropic „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon“ din Lacu Sărat – Brăila.* Aflat sub ocrotirea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon, Doctor fără de

Plimbare pe Dunăre a elevilor olimpici

arginți, acest așezământ reprezintă una dintre lucrările de referință ale slujirii social-filantropice desfășurate în cadrul Arhiepiscopiei Dunării de Jos. Încă din anul 2004, la inițiativa și prin purtarea de grijă a Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, așezământul constituie o expresie vie și lucrătoare a iubirii milostive a Bisericii față de cei aflați în nevoi. Prin activitatea Centrului socio-medical și a Asociației social-filantropice „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon", acest loc binecuvântat a devenit, de-a lungul anilor, spațiu de alinare, sprijin și mângâiere pentru numeroși beneficiari, dar și un reper al filantropiei creștine în viața comunității locale și eparhiale.

În acest spațiu deosebit, aflat la umbra duhovnicească a Mănăstirii „Sfântul Pantelimon" din stațiunea Lacu Sărat, s-a desfășurat agapa festivă dedicată participanților la Olimpiada Națională de Religie, reunind aproximativ *400 de persoane,* într-o atmosferă de aleasă sărbătoare, comuniune și ospitalitate creștină. Pregătirea și desfășurarea acestui moment au fost posibile *prin jertfelnica participare a Parohiilor „Buna Vestire" și „Cuvioasa Parascheva" din municipiul Brăila,* ai căror slujitori și credincioși au oferit, cu dragoste frățească și dăruire exemplară, sprijin substanțial în pregătirea cinei festive. Profesorii de religie brăileni, elevii voluntari și comunitatea parohială amintită s-au implicat cu râvnă deosebită, dând mărturie vie despre frumusețea slujirii aproapelui și a iubirii ce se transformă în faptă concretă.

Agapa creștină nu a reprezentat doar un moment festiv în cadrul unui program organizatoric, ci a ilustrat, în mod evident, faptul că adevărata performanță nu este deplină fără împărtășirea bucuriei și fără cultivarea relației vii dintre oameni în lumina iubirii lui Hristos. Satisfacția performanței academice s-a împletit cu experiența unei întâlniri duhovnicești și umane autentice, în care fiecare moment a fost marcat de căldură sufletească, bunăvoință și dragoste creștină.

Împreună, elevi, profesori însoțitori, membri ai Comisiei Centrale, reprezentanți ai Ministerului Educației, reprezentanți ai Patriarhiei Române, ai Arhiepiscopiei Dunării de Jos și Inspectoratului Județean Școlar, precum și organizatori, au avut parte de momente de neuitat. Ospitalitatea oferită cu generozitate, mesele îmbelșugate pregătite cu grijă și dragoste, atmosfera de sărbătoare, programul artistic și momentele de socializare au transformat această seară într-o experiență memorabilă pentru toți cei prezenți, consolidând legături de prietenie și oferind tinerilor oportunitatea de a împărtăși impresii, emoții și gânduri izvorâte din experiența trăită în cadrul olimpiadei, de a celebra în mod festiv roadele muncii, ale perseverenței și ale binecuvântării lui Dumnezeu revărsate peste osteneala lor.

Un moment deosebit de emoționant l-a constituit oferirea tortului festiv al Olimpiadei, care a umplut sufletul copiilor de bucurie și de „dulcele" reușitei de a fi printre cei mai buni și valoroși elevi din țară la materia lor preferată - Religia! Cina festivă, ca de altfel întreaga Olimpiadă, a devenit expresia recunoașterii publice a valorii, dăruirii și seriozității lor în cultivarea cunoștințelor religioase și a vieții trăite în Hristos.

La încheierea acestui moment de aleasă sărbătoare, au fost adresate cuvinte de prețuire și felicitare a tuturor celor implicați

în organizarea și desfășurarea evenimentului, fiind evidențiată contribuția esențială a organizatorilor, a voluntarilor, a comunităților parohiale amintite și a tuturor celor care, prin osteneala lor discretă, au făcut posibilă această lucrare de suflet. Totodată, au fost înălțate rugăciuni de mulțumire către Bunul Dumnezeu pentru binecuvântarea revărsată peste întreaga manifestare, pentru darurile oferite acestor copii și pentru frumusețea unei întâlniri care a unit într-un singur cuget și într-o singură inimă oameni din toate colțurile țării, sub semnul credinței, al educației și al comuniunii.

Prin întreaga sa desfășurare, acest moment festiv a arătat încă o dată că Biserica, prin lucrarea sa pastorală, educațională și filantropică, nu este doar sprijinitoare a formării intelectuale, ci și un spațiu viu al formării integrale a persoanei umane, în care cunoașterea se unește cu iubirea, performanța cu smerenia, iar competiția cu comuniunea. Agapa festivă de la Așezământul „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon“ rămâne în memoria tuturor celor prezenți drept un moment de referință al acestei ediții a Olimpiadei Naționale de Religie, la Brăila, o mărturie vie că acolo unde credința, iubirea și slujirea se întâlnesc, Dumnezeu binecuvintează cu prisosință și transformă fiecare osteneală omenească într-o autentică sărbătoare a sufletului.

Printre râsetele lor de fericire, acordurile muzicii, artificiile strălucitoare și emoția succesiunii surprizelor, cu toții am adunat în suflet bucuria că nicio misiune nu poate fi mai frumoasă decât aceea de a aduce pe Dumnezeu în inima micilor creștini, de a trăi cu ei și a rămâne veșnic tineri prin aceștia!

Prof. Asimina Negulescu,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

6. Festivitatea de premiere a Olimpiadei Naționale de Religie

Olimpiada Națională de Religie, organizată anul acesta la Brăila, a oferit tuturor participanților momente unice, cu mare încărcătură emoțională, însă momentul mult așteptat al evidențierii roadelor ostenelilor lor a avut loc în biserica româno-elenă „Buna Vestire“, vineri, 24 aprilie 2026. Elevii olimpici, s-au întrecut în cunoașterea și exprimarea iubirii față de Dumnezeu și au fost numiți de Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, *„mozaicurile strălucitoare ale icoanelor vii, care au împodobit la ceas de sărbătoare biserica «Buna Vestire»“.*

Vestea bună, pentru participanții la olimpiadă, a fost însă, decizia Biroului Permanenței Consilului Eparhial de a fi toți elevii premiați cu *Diploma „Tinerețe și credință“ - de apreciere pentru rezultatele obținute.* Darurile oferite de Înaltpreasfințitul Părinte Casian, care au însoțit această diplomă au readus zâmbetul pe chipul celor care nu au obținut un premiu. **115 elevi au primit daruri de cărți din partea ÎPS Casian** (Inițierea Religioasă a copilului; Episcopul Nifon al Dunării de Jos; Broșură pentru tineri: Darul Libertății; Viața Mitropolitului Antim Ivireanul; broșura „Episcopul Melchisedec Ștefănescu“; Album „ASCOR 30 ani“; broșura „Mărturia iubirii vindecătoare din inimile tinerilor“; Solidaritatea tinerilor la încercările aproapelui; Monografia Parohiei „Sf. Antonie cel Mare“, Brăila; Monografia Parohiei „Sf. Voievozi“; revista „Călăuză ortodoxă“) și diverse obiecte de colportaj.

De asemenea Arhiepiscopia Dunării de Jos, prin aceeași deci-

Mănăstirea voievodală Măxineni, jud. Brăila

Vizita elevilor la Mănăstirea „Sf. M. Mc. Pantelimon", Lacu Sărat, jud. Brăila

zie, a acordat și **104 premii speciale**, fiecare în cuantum de 200 lei. Cu părintească Sa grijă, ÎPS Părinte Casian al Dunării de Jos a menționat că olimpiada nu este o simplă competiție, ci un pelerinaj al minții și al inimii spre cunoașterea lui Dumnezeu. Fiecare pagină învățată, fiecare răspuns formulat și fiecare emoție trăită au reprezentat un pas spre formarea morală și spirituală ca oameni integri, ancorați în valorile Evangheliei.

Pe de altă parte, merită spus că succesul într-o astfel de competiție nu definește complet valoarea unui elev. Religia, ca domeniu, este profund personală, iar trăirea autentică nu poate fi măsurată în premii. Există mulți elevi care nu ajung pe podium, dar care înțeleg și aplică valorile religioase în mod sincer în viața de zi cu zi. Pe aceștia, organizatorii i-au felicitat din toată inima.

Ministerul Educației și Cercetării a acordat, prin reprezentanții săi, **54 premii și mențiuni** elevilor care s-au remarcat prin rezultate foarte bune. Și acești elevi au meritat apreciere pentru efortul lor, dar și încurajarea de a rămâne echilibrați, deschiși și ancorați în realitate. Pentru că adevărata reușită nu a fost doar premiul, ci felul în care această experiență va contribui la formarea lor ca oameni. Lista premiilor oferite de Ministerul Educației și Cercetării a fost citită de pr. Mihail Sorin Spătaru, președintele executiv al Comisiei Centrale și înmânate de pr. lect. dr. Cosmin Pricop, președintele Comisiei Centrale.

Premiile oferite de ***Patriarhia Română*** - *12 premii* (cărți, medalia și diploma *Anului omagial),* au fost înmânate de pr. George Jambore.

Diploma de apreciere „Tinerețe și credință", însoțită de daruri (*Pastorala ÎPS Casian la Învierea Domnului; revista „Călăuza ortodoxă"; Carte de rugăciuni; Noul Testament cu Psalmi; Solidaritatea tinerilor la încercările aproapelui*), a fost primită și de cei ***cincizeci de elevi voluntari***, de la Colegiul National „D. P. Perpessicius" și de la Colegiul Național „Nicolae Iorga" din Brăila, pentru implicarea sinceră și dăruirea în slujirea acestei competiții, eveniment dedicat valorilor credinței și cunoașterii.

Consiliul Județean Brăila a sprijinit desfășurarea evenimentului prin punerea la dispoziție a Navei de pasageri „Ovidiu 1", pentru plimbarea participanților și însoțitorilor acestora pe Dunăre, pe un interval de o oră. Consiliul Județean a contribuit totodată și cu materiale informative despre județ, utile pentru premierea elevului cu rezultatul cel mai bun din Eparhie.

Primăria Municipiului Brăila, prin Direcția Educație, Cultură și Tineret, a contribuit la buna desfășurare a evenimentului oferind un premiu pentru elevul cu cel mai bun rezultat din Brăila – un ceas smart; două rollup-uri; un banner; 30 truse pix și stilou; 30 mape plic; 30 hărți de promovare a Brăilei; 350 ecusoane verticale cu șnur pentru elevi;

La finalul festivității, Arhiepiscopia Dunării de Jos a premiat, în mod solemn, ***membrii Comisiei Centrale*** (*Pastorala ÎPS Casian la Învierea Domnului; Monografia Sfintei Arhiepiscopii a Dunării de*

Jos; La lumina opaițului, vol. 1 și 2*; Plugărie din țarina inimii,* vol. 5*; Gânduri din visteria inimii).*

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne spune: *„După roadele lor îi veți cunoaște“* (Matei 7, 16). Această bucurie „a roadelor ostenelilor“ și a cunoașterii aproapelui în Lumina Pascală, a fost exprimată, sincer, de un elev olimpic premiat, prin cuvintele: *„Brăila este olimpică la olimpiade!“*.

Câștigătorii Olimpiadei Naționale de Religie – cultul ortodox, pentru clasele V-VIII, Brăila.

Clasa a V-a:

• Premiul I – **Daria Elena M. Radu**, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir“, Vaslui (10,00);

• Premiul al II-lea – **Octavian Florin F. E. Boanchiș**, Școala Gimnazială „Enea Grapini“, Șanț, jud. Bistrița Năsăud (9,90);

• Premiul al III-lea – **Maria Elena G. C. Checheriță**, Școala Gimnazială „Avram Iancu“, Câmpia Turzii, jud. Cluj (9,80).

Clasa a VI-a:

• Premiul I – **Amira Maria D. Surlea**, Colegiul Național „Frații Buzești“, Craiova, jud. Dolj (9,90);

• Premiul al II-lea – **Togan Andreea P. I. Druș**, Școala Gimnazială Nr. 7, Târgu Mureș, jud. Mureș (9,80);

• Premiul al III-lea – **Ioana I. Babei**, Colegiul Național „Costache Negruzzi“, Iași (9,70).

Clasa a VII-a:

• Premiul I – **Adriana Larisa B. N. Ciontoiu**, Școala Gimnazială „Gheorghe Costescu“, Aluniș, jud. Prahova (9,90);

• Premiul al II-lea – **Ecaterina Florina I. Horescu**, Școala Gimnazială – Topleț, Topleț, jud. Caraș-Severin (9,80);

• Premiul al III-lea – **Ioana-Maria M. G. Stoica**, Colegiul Național „Vasile Alecsandri“, Iași (9,70).

Clasa a VIII-a:

• Premiul I – **Ana Maria G. C. Dumitru**, Școala Gimnazială Nr. 195, București (9,70);

• Premiul al II-lea – **Sofia-Ioana T. Budacă**, Școala Gimnazială „Spiru Haret“, Dorohoi, jud. Botoșani (9,60);

• Premiul al III-lea – **Anastasia I. Țimonea**, Școala Gimnazială Câmpeni, Câmpeni, jud. Alba (9,50).

7. Impresii demne de consemnat

În perioada 21-25 aprilie 2026, municipiul Brăila a devenit gazda unui eveniment de înaltă ținută spirituală și educațională: etapa națională a Olimpiadei Naționale de Religie – cultul ortodox, pentru elevii de gimnaziu.

Dincolo de dimensiunea competitivă, această întâlnire a fost o adevărată sărbătoare a credinței, a comuniunii și a valorilor autentice, reunind elevi din întreaga țară, profesori dedicați și o comunitate locală implicată.

În acest context, un rol esențial l-au avut elevii voluntari ai Colegiului Național Pedagogic „D. P. Perpessicius“ Brăila, care au transformat, prin prezența și implicarea lor, fiecare moment al olimpiadei într-o experiență vie, caldă și memorabilă.

Pentru acești elevi, voluntariatul nu a însemnat doar îndeplinirea unor sarcini organizatorice, ci asumarea unei misiuni de suflet. Încă din etapa pregătitoare, ei au participat la sesiuni de formare, în care au înțeles că rolul lor depășește dimensiunea tehnică, devenind unul profund uman și spiritual: acela de a fi gazde,

Așezământul social-filantropic „Sf. M. Mc. Pantelimon“, Lacu Sărat, jud. Brăila

sprijin și punte de legătură între oameni.

În spiritul acestei înțelegeri, fiecare voluntar și-a asumat responsabilitatea de a contribui la buna desfășurare a activităților, dar și de a crea o atmosferă de încredere, liniște și bucurie pentru participanți.

Pe parcursul celor cinci zile, elevii voluntari au fost prezenți în toate etapele evenimentului, dovedind organizare, promptitudine și o remarcabilă capacitate de adaptare.

La sosirea delegațiilor, voluntarii au întâmpinat participanții cu zâmbet, respect și disponibilitate, oferind informațiile necesare și contribuind la o primă impresie caldă și primitoare. În timpul probei scrise, au sprijinit organizarea logistică, asigurând desfășurarea în condiții optime a concursului.

Activitățile extracurriculare au constituit însă spațiul în care implicarea lor a căpătat o dimensiune aparte. Fie că a fost vorba despre plimbarea pe Dunăre, vizitele culturale sau momentele de socializare, voluntarii au devenit animatori ai comuniunii, facilitând dialogul, încurajând interacțiunea și contribuind la crearea unor legături autentice între participanți.

Unul dintre aspectele definitorii ale implicării voluntarilor a fost *discreția plină de eficiență*. Fără a căuta vizibilitatea, ei au fost permanent atenți la nevoile celor din jur, intervenind prompt și cu delicatețe atunci când situația o cerea.

Prin gesturi simple – un cuvânt de încurajare, o direcționare oferită la momentul potrivit, o prezență calmă într-un context agitat – au reușit să transmită un mesaj profund: că fiecare participant contează și este prețuit!

Participarea la acest eveniment a reprezentat pentru elevii voluntari o experiență formativă complexă, în care competențele organizatorice s-au împletit armonios cu dezvoltarea personală și spirituală.

Ei au învățat să comunice eficient și empatic, să lucreze în echipă, să gestioneze situații diverse, dar mai ales, să înțeleagă valoarea dăruirii dezinteresate.

În acest sens, voluntariatul s-a dovedit a fi o formă autentică de educație a caracterului, confirmând rolul școlii ca spațiu de formare integrală a tinerilor.

Prin întreaga lor activitate, elevii voluntari au devenit mărturisitori discreți ai valorilor creștine, ilustrând prin fapte ceea ce mulți dintre participanți studiază la nivel teoretic: iubirea aproapelui, solidaritatea, responsabilitatea și bucuria de a dărui.

Astfel, ei nu doar au sprijinit organizarea unui eveniment, ci au contribuit la crearea unei atmosfere în care credința a fost trăită, nu doar exprimată.

La finalul acestei olimpiade, dincolo de rezultate și clasamente, rămâne amintirea unei întâlniri autentice între oameni. Iar în această întâlnire, elevii voluntari ai Colegiului Național Pedagogic „D. P. Perpessicius“ – Brăila au avut un rol esențial.

Prin implicarea lor, au demonstrat că voluntariatul poate deveni o lucrare de suflet, o formă de creștere și de dăruire, dar și un exemplu pentru generațiile viitoare.

Într-o lume adesea grăbită și fragmentată, astfel de experiențe ne reamintesc că adevărata valoare se construiește prin oameni, prin relații și prin inimă.

Impresii ale elevilor voluntari perpessicieni despre implicarea lor în organizarea și desfășurarea olimpiadei:

◆ **„Participarea mea ca voluntar a fost o experiență deosebită, pe care o voi păstra cu drag în suflet. Am avut privi-**

legiul de a cunoaște persoane calde, primitoare și extrem de respectuoase, care au reușit să creeze o atmosferă armonioasă și plină de energie pozitivă. Interacțiunile cu ei m-au făcut să mă simt apreciată și integrată, iar fiecare activitate a devenit mai specială datorită implicării și entuziasmului lor" (*N.A.I.*, clasa a X-a E).

◆ „Dacă ar fi să descriu experiența mea de voluntariat ca pe o poveste, aceasta ar începe cu emoții și curiozitate, dar s-ar transforma rapid într-o seară plină de energie, zâmbete și lecții neașteptate. Pentru o noapte, am devenit ospătari. La început, totul părea o provocare. Dar pe măsură ce timpul trecea, am început să ne descurcăm fiindcă ne-am ajutat reciproc. **Cel mai frumos lucru nu a fost doar experiența, ci oamenii. La finalul serii, am fost și noi serviți la rândul nostru cu mâncare și am realizat că ne-am făcut amintiri de neuitat**" (*C.A.Ș.*, clasa a IX-a C).

◆ „Experiența ca și voluntar, pentru mine, a fost una foarte frumoasă. Fiind prima dată când am participat ca și voluntar la o activitate, am fost surprinsă plăcut de faptul ca toată lumea a fost extrem de organizată, iar lucrurile s-au mișcat așa cum trebuie. Interacțiunea cu ceilalți voluntari a fost una frumoasă și productivă. **De asemenea, elevii olimpici au fost foarte politicoși și deschiși să participe la activități. Cel mai mult mi-a plăcut atunci când am servit la masa festivă la Așezământul de la Lacul Sărat.** A fost puțin obositor, dar mi-a plăcut fiecare secundă și m-am bucurat că am avut ocazia de a ajuta. Această experiență m-a făcut să-mi doresc să particip ca voluntar și în alte proiecte" (*G.G.V.*, clasa a XI-a C).

◆ „Dacă experiența mea de voluntar la Olimpiada de Religie ar fi o poveste, ar începe într-o dimineață plină de emoții, când nu știam exact ce mă așteaptă, dar simțeam că va fi ceva special. Am primit lotul din Călărași, iar din acel moment, nu au mai fost doar niște participanți, ci oameni cu care aveam să împart momente frumoase și amintiri care vor rămâne. Zilele au trecut ca niște pagini scrise cu grijă. Plimbarea cu vaporașul pe Dunăre a fost unul dintre acele momente care par desprinse dintr-un vis: apa liniștită, râsetele, privirile care spuneau mai mult decât cuvintele. Acolo, timpul părea că se oprește, iar eu am înțeles cât de importante sunt clipele simple, trăite împreună. **Pregătirea premiilor pentru olimpici a fost o altă lecție. Fiecare cadou, fiecare diplomă nu era doar un obiect, ci o recunoaștere a muncii, a sacrificiului și a pasiunii. În liniștea acelei activități, am simțit respectul pentru efortul fiecăruia și bucuria de a contribui, chiar și puțin, la fericirea lor.** Seara festivă a fost, fără îndoială, apogeul. Emoția din sală era aproape palpabilă. Când i-am servit, nu a fost doar un gest, ci o formă de recunoștință. Privirile lor, zâmbetele, chiar și oboseala amestecată cu bucurie m-au făcut să înțeleg cât de frumos este să dăruiești fără să aștepți ceva în schimb. Această experiență m-a învățat că voluntariatul nu înseamnă doar muncă, ci suflet. Înseamnă oameni, conexiuni, momente care te schimbă fără să-ți dai seama. Plec din această poveste cu inima mai plină, cu amintiri prețioase și cu dorința de a mai trăi astfel de clipe, în care binele făcut altora devine, de fapt, cel mai frumos dar pentru tine" (*P.R.M.*, clasa a IX-a C).

◆ „A fi voluntar nu înseamnă să faci un lucru doar ca să dovedești cuiva ceva, ci din plăcere, din propria dorință de-a ajuta. Datorită acestei experiențe am realizat că fericirea nu vine doar din lucruri mari, ci și din lucruri mici. **Un ajutor făcut cuiva, un gând de încurajare, o îmbrățișare duce la fericirea unei persoane care îți aduce o mare bucurie duhovnicească. Momentul care m-a marcat a fost premiera copiilor la biserica „Buna Vestire", deoarece văzând fericirea de pe chipurile lor, la acordarea darurilor și premiilor acestora, realizezi că efortul și munca depusă nu a fost în zadar, căci ceea ce este făcut din iubire față de semeni, dar mai ales față de Dumnezeu este liniștitor și frumos**" (*G.Ș.*, clasa a X-a A).

◆ „Dacă experiența mea de voluntar ar fi o poveste, ar fi una despre oameni și despre mici momente care au însemnat mult pentru mine. La început mi-a fost puțin teamă, pentru că nu știam exact ce trebuie să fac și dacă o să mă descurc. Dar apoi am cunoscut oameni foarte buni și prietenoși, care m-au ajutat și m-au făcut să mă simt sigură pe mine. **Cel mai mult mi-au plăcut momentele în care am putut să ajut pe cineva, chiar și cu lucruri mici, cum ar fi**

Premierea olimpicilor la biserica „Buna Vestire“ din Brăila

să ascult sau să ofer un zâmbet. Mi-a plăcut foarte mult că am fost împreună cu prietenii mei,dar mai mult de atât, că mi-am făcut și alți prieteni. Am simțit bucurie atunci când vedeam că cineva e mai fericit datorită mie. Uneori a fost și greu și obositor, dar am învățat să am răbdare și să nu renunț. Din această experiență am învățat că e important să fim buni unii cu alții și că fiecare gest mic contează. **Am mai învățat că pot face mai mult decât credeam și că atunci când ajut pe cineva, mă ajut și pe mine să devin o persoană mai bună**“ (*Ț.Ș.*, clasa a IX-a C).

◆ „Experiența mea ca voluntar la Olimpiada de Religie din Brăila a fost una foarte frumoasă și plină de învățăminte. M-am bucurat să pot contribui la organizarea acestui eveniment și să fac parte dintr-o echipă implicată și unită. **Pe parcurs, am învățat ce înseamnă responsabilitatea și colaborarea, dar și cât de important este să oferi sprijin celor din jur. Interacțiunea cu participanții și profesorii mi-a lăsat o impresie deosebită și m-a motivat să mă implic și pe viitor în astfel de activități.** Pentru mine, această experiență a fost nu doar utilă, ci și o amintire frumoasă, care m-a ajutat să cresc atât personal, cât și ca parte dintr-o comunitate“ (*Ț.A.I.*, clasa a X-a B).

◆ „Nu am mai luat parte până acum la o astfel de activitate, motiv pentru care totul a fost nou și pentru mine. **Această experiență m-a făcut să realizez cât efort se află în spatele unor activități care, din exterior, par foarte ușor de realizat.** Totuși, având alături colegi și profesori atât de implicați și de ajutători, totul a fost mult mai plăcut. În ceea ce privește grupurile de copii, pot spune că sunt niște elevi extraordinari, inteligenți, deschiși și foarte comunicativi. Experiența de voluntar m-a ajutat să înțeleg cât de mult contează să influențez în bine oamenii din jurul meu și cât de ușor pot să le fac ziua mai frumoasă chiar și printr-un simplu cuvânt. **A fost o experiență minunată și cu siguranță, aș mai participa!**“ (*C.M.*, clasa a XI-a C).

◆ „Experiența mea ca voluntar a fost una foarte frumoasă și specială. Mi-a plăcut enorm să particip, deoarece am avut ocazia să cunosc oameni noi, să ajut și să trăiesc momente pe care nu le voi uita ușor. Lotul olimpic din Brașov a fost extraordinar; foarte calzi și prietenoși. M-au făcut să mă simt binevenită și parte din echipa lor încă de la început. Datorită lor, totul a fost mai ușor și mai plăcut, iar atmosfera a fost una relaxată și pozitivă. Această experiență m-a ajutat să înțeleg cât de important este voluntariatul și cât de mult poți învăța din astfel de activități. Am învățat să lucrez mai bine în echipă, să fiu mai responsabil și să apreciez mai mult implicarea în comunitate. Mi-a plăcut atât de mult încât mi-aș dori să repet această experiență ori de câte ori voi avea ocazia. A fost o perioadă care mi-a adus bucurie, oameni frumoși și amintiri de neuitat“ (*B.I.*, clasa a IX-a C).

◆ „Mi-a plăcut foarte mult această experiență de voluntar, deoarece am avut prilejul să cunosc prieteni noi și să lucrez împreună cu ei, iar evenimentele la care am participat au fost încântătoare și chiar distractive atât pentru noi, voluntarii, cât și pentru copiii care au venit să susțină Olimpiada Națională de Religie“ (*P.G.C.*, clasa a XI-a C).

◆ „Pentru mine această experiență a fost una minunată și deosebită în care nu am fost doar voluntar, ci am învățat multe lucruri, am râs, **m-am simțit bine, am întâlnit oameni noi și**

mai presus de toate am văzut legătura olimpicilor cu Dumnezeu. Voi păstra mereu în sufletul meu această experienţă şi aş mai repeta-o cu siguranţă“ (*P.A.*, clasa a X-a B).

◆ „Experienţa mea ca voluntar a fost una foarte plăcută şi valoroasă. Mi-a oferit ocazia să cunosc oameni noi, să lucrez în echipă şi să contribui la o cauză importantă. Atmosfera a fost prietenoasă, iar activităţile bine organizate, ceea ce m-a făcut să mă simt implicat şi apreciat. **Consider că această experienţă m-a ajutat să mă dezvolt atât personal, cât şi social, şi aş participa cu drag din nou**“ (*R.A.M.*, clasa a IX-a C).

◆ „Pentru mine această experienţă a însemnat foarte mult şi m-a ajutat să mă cunosc mai bine! Am avut ocazia să întâlnesc un grup de oameni minunaţi, cu care am colaborat foarte frumos. La început toate eram timide şi aveam emoţii pentru ce urma să se întâmple următoarele zile, dar am reuşit să ne cunoaştem. Am avut parte de o mulţime de activităţi la care am participat cu multă implicare şi dragoste. Olimpicele şi profesoara lor (Iaşi) s-au bucurat de o sesiune de shopping, de o băutură răcoritoare şi de arhitectura oraşului Brăila. La finalul săptămânii, ne-am aşezat pe o bancă în curtea bisericii «Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil», căci acolo era cea mai frumoasă şi potrivită atmosferă pentru a ne deschide sufletul şi a vorbi despre ce apreciăm la fiecare în urma timpului petrecut împreună. Am fost încântată să aud doar cuvinte de apreciere din partea fiecărei eleve olimpice, inclusiv din partea celor doi profesori. **Mi-a plăcut foarte mult să fac parte dintr-un proiect aşa complex şi frumos. Am experimentat lucruri noi şi am socializat neaşteptat de mult! Cu siguranţă voi mai face parte într-un proiect ca acesta pe viitor!**“ (*I.I.L.*, clasa a X-a E).

◆ „Dacă experienţa mea de voluntar ar fi o poveste, ar fi una despre oameni şi despre momente mici care au însemnat mult. Îmi amintesc emoţia primelor zile, teama de a nu greşi şi bucuria sinceră când un gest simplu a adus un zâmbet. Am întâlnit oameni diferiţi, fiecare cu povestea lui, iar de la ei am învăţat răbdarea, empatia şi cât de important este să asculţi“ (*M.T.*, clasa a IX-a B).

◆ „Cel mai mult mi-au rămas în minte oamenii pe care i-am întâlnit şi atmosfera liniştită, dar plină de energie. M-am bucurat când am putut ajuta, chiar şi prin lucruri mici, şi am simţit că fac parte dintr-o echipă. Din toată experienţa asta am învăţat să fiu mai responsabil şi mai deschis cu ceilalţi. A fost ceva diferit de rutina zilnică şi sigur o să-mi rămână ca o amintire foarte frumoasă“ (*B.A.*, clasa a XI-a C).

◆ „Dacă experienţa mea de voluntar ar fi o poveste, ar începe cu emoţia primului pas făcut într-un loc necunoscut, printre oameni pe care nu îi cunoşteam, dar care aveau acelaşi scop: să ajute! La început aveam teamă şi multe întrebări, însă zâmbetele celor din jur mi-au dat curaj şi încredere. Am întâlnit oameni diferiţi, fiecare cu propria poveste, iar de la fiecare am învăţat ceva. Unii m-au învăţat să am răbdare, alţii să fiu mai empatic şi să nu judec după aparenţe. **Am descoperit că adevărata putere stă în bunătate şi în dorinţa de a dărui fără să aştepţi ceva în schimb.** Dacă experienţa mea de voluntar ar fi o poveste, nu ar avea un sfârşit, pentru că lecţiile şi amintirile ei merg mai departe cu mine, iar **dorinţa de a ajuta continuă să scrie noi capitole**“ (*Ş.R.M.*, clasa a X-a E).

◆ „Voluntariatul pentru mine a fost o experiență unică. Cele mai frumoase momente au fost acelea în care am văzut impactul direct al implicării mele. Chiar dacă oboseala și-a făcut simțită prezența am continuat să fiu prezent la fiecare activitate cu zâmbetul pe buze. De asemenea, momentele petrecute alături de ceilalți voluntari au fost speciale: am legat prietenii sincere și am învățat ce înseamnă munca în echipă, sprijinul reciproc și solidaritatea“ (*P.C.F.*, clasa a XI-a C).

A consemnat prof. drd. Victoria Ferescu,
Colegiul Național Pedagogic
„D. P. Perpessicius“, Brăila

***

Sub razele pline de Lumină ale Praznicului Învierii Domnului nostru Iisus Hristos *„am aflat har înaintea lui Dumnezeu“*, pentru a găzdui la Colegiul Național „Nicolae Iorga“, Olimpiada Națională de Religie, clasele V – VIII, 2026. Obiectivul general pe care l-am avut în atenție și căruia i-am subordonat strategiile organizatorice a fost *asigurarea unui climat ospitalier, potrivit valorilor moralei creștine, oamenilor luminoși, implicați în organizarea și desfășurarea ONR 2026.* Atingerea acestui obiectiv general a presupus asumarea unei responsabilități complexe care a îmbinat planificarea riguroasă a activităților cu gestionarea resurselor umane și cultivarea spiritului de echipă, bazat pe valori umane. În acest scop, echipei organizatorice i s-au alăturat 25 elevi voluntari de la clasele IX-XI, coordonați de Prof. Stănescu Liliana Viorica.

Etapele de lucru parcurse:

1. *De voiește cineva…* - formarea echipei elevilor voluntari, selectați după următoarele criterii: dorința de implicare în activități de voluntariat; seriozitate, bazată pe valorile moralei creștine; disponibilitate; punctualitate; capacitate de lucru în echipă; flexibilitate și capacitatea de a lua decizii rapide în situații limită.

2. *Ce să facem? Cum facem? Cu ce vom face?* - instruirea elevilor voluntari și informarea cu privire la programul olimpiadei; selectarea ecusoanelor primite de candidații la Olimpiada Națională de Religie; verificarea obiectelor existente în rucsacul, primit de fiecare elev olimpic, profesorii însoțitori și membri Comisiei Centrale; pregătirea momentului în care vor întâmpina Comisia Centrală; pregătirea sălilor de clasă cu darurile de pe banca fiecărui elev (carte de rugăciuni, icoana, metania, sticla de apă și un corn); primirea participanților, în ziua probei scrise și ghidarea acestora spre sălile de concurs, asigurarea ordinii, oferirea unor informații necesare (locații- sală bagaje, cabinet medical); asigurarea unui flux constant, la momentul vizualizării lucrărilor scrise și a depunerii contestațiilor; asigurarea unui climat de prietenie și dragoste; sprijinirea profesorului de religie cu care lucrează în echipă și respectarea autorității acestuia prin informații utile, fotografii, orientarea grupului spre diferite obiective)

3. *Omul potrivit la locul potrivit* - repartizarea elevilor voluntari conform programului Olimpiadei Naționale de Religie; *Competențele dobândite de voluntari* - Activitatea voluntarilor s-a dovedit benefică atât pentru organizarea evenimentului cât și pentru dezvoltarea personală a fiecăruia, aceștia dezvoltând abilității de comunicare interpersonală, capacitatea de organizare și gestionare a timpului spirit de echipă și responsabilitate, adaptabilitate în situații neprevăzute, respectarea regulilor și a normelor

instituționale, consolidarea valorilor morale precum respectul, empatia și solidaritatea și practicarea datoriilor creștine față de aproapele. Implicarea voluntarilor a contribuit la buna coordonare a participanților, la asigurarea unui climat organizat și primitor, precum și la promovarea valorilor morale și spirituale.

Impresiile elevilor voluntari:

◆ „**Totul a fost înălțător, m-am simțit foarte bine alaturi de oaspeții noștri și am încercat să le ofer o stare bună, ceea ce cred că am și reușit.** Erau încântați de tot ce se întâmplă, iar eu m-am bucurat că am avut posibilitatea să văd asta. Activitatea a fost bine organizată și plăcută și sper să mai am posibilitatea să mai trăiesc astfel de experiențe“ (*P.A.*, clasa a XI-a F).

◆ „A fost o experiență frumoasă, copiii au fost entuziasmați de orașul nostru. Le-au plăcut mult, excursiile la locurile pline de încărcătură duhovnicească de la Mănăstirea Măxineni și de la Mănăstirea «Sf. Pantelimon» de la Lacul Sărat. Au apreciat, foarte mult, climatul primitor armonizat de sufletele oamenilor frumoși pe care i-au cunoscut“ (*R.V.*, clasa a XI-a F).

◆ „În cadrul Olimpiadei Naționale de Religie desfășurate în perioada 21-25 aprilie la Colegiul Național «Nicolae Iorga» din Brăila, având dublă calitate de membru colaborator și voluntar, am trăit bucuria de a participa la o mulțime de activități, dar și de a întâlni o varietate etnică și culturală absolut magnetizantă. Am rămas profund impresionat de inocența și anduranța tinerilor, de perseverența și răbdarea de care au dat dovadă. **Experiența voluntariatului mi-a întărit anumite convingeri și m-a educat în slujba frumosului.** Aștept cu nerăbdare ediția de anul viitor, sperând că mă voi afla printre olimpici. Doamne ajută!“ (*M.A.L.*, clasa a IX-a D).

◆ „Experiența ca voluntari, în cadrul Olimpiadei Naționale de Religie, a rămas, cu siguranță, una din cele mai frumoase amintiri din clasa a X-a. Momentele petrecute, împreună cu profesorii, copiii și alți voluntari, m-au facut să realizez importanța comuniunii și a sprijinului spiritual. Toate activitățile au fost deosebite, am reușit să cunosc oameni noi și să îmi testez limitele, în privința relaționării și comunicării. Sunt recunoscătoare, pentru tot ce am trăit, în cadrul acestui voluntariat și cu siguranță mă voi mai implica pe viitor“ (*V.C.*, clasa a X-a E).

◆ „Experiența mea ca voluntar la Olimpiada Națională de Religie a fost una frumoasă și plină de învățăminte. Am avut ocazia să ajut la organizare, să cunosc oameni noi și să contribui la buna desfășurare a evenimentului. Atmosfera a fost una de respect și colaborare, iar implicarea mea m-a ajutat să îmi dezvolt responsabilitatea și spiritul de echipă. A fost o experiență de care îmi voi aminti cu drag“ (*C.D.M.*, clasa a X-a E).

◆ „**Prin intermediul Olimpiadei Naționale de Religie am avut onoarea să particip la cea mai frumoasă lecție interdisciplinară: religie, istorie, educație socială, etnografie și cultură generală.** Nu cred că am oferit ceva ca elev voluntary, ci eu am primit bucuria de a relaționa frumos cu cei din jurul meu și de a cunoaște profesori cu vocație, preoți deosebiți și oameni de cultură care fac cinste orașului nostru“. (*D.D.N.*, clasa a XI-a A).

◆ „**A fost o reală plăcere să le fiu ghid copiilor veniți din țară și să le arăt orașul nostru, Brăila.** Mi s-a părut interesant să văd cum descoperă faleza și centrul

vechi, iar faptul că am putut să le fac şederea mai plăcută mi-a dat o satisfacţie enormă. Mă bucur că am putut reprezenta oraşul cu mândrie şi că am pus umărul la un eveniment atât de important!“ (*G.R.*, clasa a X-a B).

◆ „Olimpiada Naţională de Religie a fost o experienţă valoroasă şi plină de satisfacţii. Am avut ocazia să contribui la buna desfăşurare a evenimentului, să interacţionez cu elevi şi profesori dedicaţi şi să învăţ ce înseamnă munca în echipă şi responsabilitatea. Această experienţă m-a ajutat să mă dezvolt atât personal, cât şi social, lăsându-mi amintiri frumoase şi motivaţia de a mă implica şi în alte activităţi similare“ (*M.I.G.*, clasa a XI-a C).

◆ „Bucuria de a participa, în calitate de voluntar la Olimpiada Naţională de Religie, a fost unică şi irepetabilă pentru mine. **Mă simt binecuvântată fiindcă m-am redescoperit în relaţia cu Dumnezeu şi cu cei din jurul meu.** Indiferent de situaţia în care m-am aflat că am slujit sau mi s-a slujit, că am primit un dar sau am dăruit la rândul meu, am simţit aceeaşi bucurie, **iar bucuria este un dar al Duhului Sfânt!**“ (*S.A.A.*, clasa a XI-a F).

◆ „Experienţa mea ca voluntar la Olimpiada Naţională de Religie de la Brăila, interesantă şi constructivă. Înainte de eveniment, ne-am pregătit şi ne-am organizat, ceea ce m-a ajutat să înţeleg strategia voluntariatului. La început am avut puţine emoţii, dar m-am adaptat destul de repede. Am încercat să ajut după putere şi să îmi asum cu responsabilitate sarcinile pe care le-am avut. Mi-a plăcut munca în echipă, fiecare având rolul lui. Atmosfera a fost plăcută şi organizarea mi s-a părut bună. **La festivitatea de premiere nu m-am aşteptat să fiu şi eu premiată, a fost o surpriză plăcută care mi-a bucurat sufletul. Mulţumesc pentru această minunată experienţă!**“ (*G.A.D.*, clasa a X-a C).

◆ „Participarea mea, în calitate de profesor coordonator al voluntarilor la Olimpiada Naţională de Religie, a fost o experienţă profundă, atât profesională, cât şi spirituală. Dincolo de responsabilităţile organizatorice, am avut ocazia să observ implicarea sinceră şi dăruirea unor elevi care au ales să ofere din timpul şi energia lor în slujba unui eveniment dedicat valorilor credinţei şi cunoaşterii. Voluntarii s-au remarcat prin seriozitate, respect şi spirit de echipă. Fie că a fost vorba despre întâmpinarea participanţilor, ghidarea acestora sau sprijinul oferit comisiei de organizare, fiecare şi-a îndeplinit rolul cu responsabilitate. **Am fost impresionată de maturitatea lor şi de modul în care au înţeles că voluntariatul nu este doar o activitate extracurriculară, ci o formă de slujire a aproapelui.** Un aspect deosebit a fost atmosfera de comuniune care s-a creat între elevi, profesori şi organizatori. Aceşti elevi au demonstrat că valorile creştine precum solidaritatea, răbdarea şi bunătatea pot fi trăite autentic. Pentru mine, această experienţă a fost şi un prilej de reflecţie asupra rolului educaţiei religioase în formarea caracterului. Am văzut în aceşti voluntari, nu doar elevi bine pregătiţi, ci oameni în devenire, capabili să transforme credinţa în faptă. Coordonarea voluntarilor la Olimpiada Naţională de Religie

nu a fost doar o sarcină administrativă, ci o binecuvântare. **M-a întărit în convingerea că educația, atunci când este împletită cu valorile spirituale, poate da roade frumoase și durabile**“ (*Prof. L. V. S.*).

Prof. Liliana Viorica Stănescu,
Colegiul Național „Nicolae Iorga“, Brăila

8.Inimile unite prin credință se văd în excelență și bucurie!

Ediția din 2026 a Olimpiadei Naționale de Religie Ortodoxă, desfășurată la Brăila, în perioada 21-25 aprilie, a reușit să depășească limitele unui simplu concurs școlar, transformându-se într-o experiență complexă, profundă și memorabilă pentru toți cei implicați. Din mărturiile profesorilor însoțitori și ale elevilor participanți din toate colțurile țării se conturează imaginea unui eveniment de excepție, în care rigoarea academică s-a împletit armonios cu trăirea duhovnicească, iar competiția a fost dublată de comuniune, prietenie și bucurie.

Încă din primele momente ale sosirii, participanții au fost întâmpinați cu o ospitalitate caldă și sinceră, care a devenit una dintre notele definitorii ale întregii olimpiade.

Numeroasele mesaje de mulțumire subliniază faptul că organizarea a fost „impecabilă“, „ireproșabilă“ și „realizată cu grijă pentru fiecare detaliu“, de la condițiile de cazare și masă, până la desfășurarea propriu-zisă a probelor și a activităților recreative. Această atenție constantă față de participanți a contribuit decisiv la crearea unui climat de liniște, siguranță și deschidere, esențial pentru desfășurarea unui eveniment de asemenea anvergură. Mărturiile venite din toate județele vorbesc despre o atmosferă în care fiecare s-a simțit primit „ca acasă“, într-un spirit de grijă și generozitate. Chiar și cele mai simple cuvinte au o încărcătură profundă, așa cum transmit reprezentanții din Tulcea: „*Și grupul din Tulcea vă mulțumește pentru tot!*“. În simplitatea acestei afirmații se regăsește recunoștința sinceră pentru o experiență trăită din inimă.

Pentru mulți dintre participanți, această olimpiadă a însemnat mai mult decât un concurs. A fost o întâlnire cu oameni, cu locuri și, mai ales, cu sinele. Elevii au vorbit despre emoții intense, despre bucuria de a lega prietenii și despre descoperirea unei comunități unite prin aceleași valori. Un elev mărturisea că „mi-am făcut mulți prieteni noi din toate colțurile țării“, iar aceste legături vor rămâne, fără îndoială, unele dintre cele mai prețioase amintiri ale acestor zile .

Chiar și pentru elevii din Brăila, care au trăit experiența din interior, evenimentul a avut o semnificație aparte: „*Atmosfera a fost foarte frumoasă, la fel și locurile pe care le-am vizitat. Mă bucur ca am avut șansa de a participa, deoarece am întâlnit copii minunați și mi-am făcut prieteni din toate colțurile țării*“ (*P.M.A.*, clasa a VI-a, Colegiul Național „Nicolae Bălcescu“), mărturisește unul dintre participanți, evocând nu doar activitățile, ci și emoțiile, prieteniile și momentele de liniște sufletească. Aceste cuvinte reflectă esența unei olimpiade care a reușit să unească oameni diferiți într-o singură familie.

De altfel, numeroase mărturii subliniază faptul că experiența trăită la Brăila a fost una completă: intelectuală, culturală și spirituală. Vizitele la mănăstiri, participarea la Sfânta Liturghie, plimbarea pe Dunăre sau descoperirea frumuseților orașului au completat în mod armoni-

os probele de concurs. Elevii au descris aceste momente ca fiind „liniștitoare“, „emoționante“ și „pline de sens“, contribuind la o stare de echilibru și bucurie interioară.

Un element definitoriu al acestei ediții a fost caracterul său profund formativ. Elevii nu au perceput olimpiada doar ca pe o evaluare a cunoștințelor, ci ca pe o veritabilă „olimpiadă a sufletului“, un prilej de reflecție, de apropiere de Dumnezeu și de redescoperire a valorilor autentice. Mulți dintre participanți au vorbit despre experiența trăită ca despre una care i-a îmbogățit lăuntric, oferindu-le nu doar rezultate, ci și sens, echilibru și inspirație pentru viitor.

În acest context, rolul Arhiepiscopiei Dunării de Jos a fost unul fundamental. Sprijinul oferit nu s-a limitat la aspectele organizatorice, ci a imprimat întregii manifestări o dimensiune duhovnicească autentică. Prin implicare activă, responsabilitate și deschidere, s-a conturat cadrul în care valorile credinței, ale educației și ale comuniunii să fie trăite în mod concret, nu doar afirmate teoretic. Participanții au resimțit această prezență ca pe un sprijin real, constant și binevoitor, care a contribuit decisiv la reușita evenimentului.

Un loc aparte în inimile celor prezenți l-a ocupat prezența și îndrumarea Înaltpreasfințitului Părinte dr. Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos. Cuvintele sale, rostite cu blândețe și căldură, au avut un impact profund asupra elevilor și profesorilor deopotrivă. Participanții au remarcat faptul că, prin cuvintele și gesturile sale, i-a făcut pe toți să se simtă parte dintr-o mare familie creștină, oferindu-le încurajare, liniște și încredere. Generozitatea sa - reflectată inclusiv în atenția acordată fiecărui elev, indiferent de rezultat - a fost percepută ca o expresie autentică a iubirii creștine. Pentru mulți elevi, întâlnirea directă cu Înaltpreasfinția Sa a constituit un moment definitoriu, încărcat de emoție, sens și duhovnicie. Iată mărturia unuia dintre participanți: *„Cel mai mult m-a emoționat întâlnirea cu Înaltpreasfințitul Casian, care m-a binecuvântat dându-mi toiagul arhieresc pentru câteva minute. Sărut mâna, Înaltpreasfințite, vă mulțumesc din suflet pentru acest moment înălțător!“* (*C.N.S.*, clasa a V-a, Școala Gimnazială Nr. 4, Suceava).

Pe lângă dimensiunea formativă și duhovnicească, olimpiada a oferit participanților și un bogat program cultural și recreativ. Vizitele la mănăstiri, participarea la Sfânta Liturghie, plimbarea pe Dunăre sau descoperirea unor obiective emblematice ale orașului Brăila au completat în mod fericit experiența academică. Aceste activități au contribuit la consolidarea relațiilor dintre participanți și la crearea unor amintiri de neuitat, transformând evenimentul într-o adevărată experiență de viață.

Atmosfera generală a fost caracterizată de deschidere, prietenie și solidaritate. Elevii au avut ocazia să interacționeze cu colegi din întreaga țară, să lege prietenii durabile și să descopere frumusețea diversității în unitatea credinței. Dincolo de emoțiile inerente unei competiții, mulți au subliniat faptul că au plecat de la Brăila mai bogați sufletește, cu dorința de a reveni și cu convingerea că astfel de experiențe contribuie esențial la formarea lor ca oameni.

Nu în ultimul rând, merită evidențiată contribuția echipei de organizare - profesori, voluntari și coordonatori - care, prin profesionalism, dedicare și implicare constantă, au asigurat buna desfășurare a tuturor activităților. Aprecierea unanimă exprimată în mărturii reflectă recunoștința participanților pentru efortul depus și pentru modul în care au reușit să transforme o responsabilitate complexă într-un succes deplin.

În concluzie, Olimpiada Națională de Religie de la Brăila, ediția 2026, rămâne un reper de excelență în organizarea evenimentelor educaționale și spirituale. Prin sprijinul consistent al Arhiepiscopiei Dunării de Jos, prin implicarea exemplară a organizatorilor și prin îndrumarea luminoasă a Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian, această olimpiadă a devenit mai mult decât o competiție: o experiență de suflet, o lecție de viață și o dovadă vie că educația autentică nu poate fi despărțită de credință, comuniune și iubire.

Prof. Dan-Gabriel Băurceanu,
Școala Profesională
„Costache Grigore Șuțu“,
com. Șuțești, jud. Brăila

CELEBRAREA PERFORMANȚEI ÎN EDUCAȚIE LA DUNĂREA DE JOS

Premierea membrilor și îndrumătorilor echipei de robotică „Velocity“ din Brăila, la Muzeul eparhial

Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, a participat marți, 12 mai, la celebrarea mai multor repere de înaltă ținută academică și de performanță ale comunității de la Dunărea de Jos. După ce a fost prezent la festivitatea dedicată prof. univ. dr. Aurel Nechita, ierarhul a premiat mai mulți tineri care au obținut rezultate foarte frumoase la un concurs internațional de robotică și la Olimpiada națională de geografie.

În prima parte a zilei, chiriarhul a fost prezent în Aula Magna „Alexandru Ioan Cuza“ a Universității Dunărea de Jos la ceremonia de conferire a titlului de „Profesor emerit“ lui Aurel Nechita, fondatorul și primul decan al Facultății de Medicină și Farmacie din Galați și membru de onoare în Adunarea eparhială.

În cuvântul rostit cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Casian a pus în lumină dimensiunea actului medical ca slujire a vieții, caracterizându-l pe profesorul onorat ca pe un reper de integritate care a reușit să transfigureze prestigiul profesional în noblețea de a rămâne, cu smerenie, un om între oameni: „Deși medicul nu este hirotonit în mod sacramental, el este cel care îl ajută pe om să își continue viața aici pe pământ. Și când Dumnezeu le dă medicului și preotului respirație pentru a face bine-le, ei sunt scoși din viață doar când vrea Dumnezeu, pentru că experiența în preoție și în medicină e mult mai mare decât orice știință din lume. Într-o lume în care instituțiile sunt adesea privite cu scepticism, dar în care oamenii au nevoie de repere pe care să le urmeze, dumneavoastră ați devenit o instituție-om – un model care a ales să rămână, înainte de toate, un om printre oameni. Vivat, crescat, floreat!“

Seara, ierarhul s-a aflat la Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos pentru a-i premia pe membrii și îndrumătorii echipei de robotică „Velocity“ de la Colegiul Național „Gheorghe

Munteanu Murgoci“ din Brăila, care au obținut locul I la Campionatul Mondial „First Tech Challenge“, desfășurat în Houston, Statele Unite ale Americii, în perioada 29 aprilie - 2 mai, și pe tânărul Rafael Ciprian Gagu, elev în clasa a X-a la Colegiul Național „Nicolae Bălcescu“ din Brăila, care a obținut locul I la Olimpiada națională de geografie.

După ce a fost săvârșită o slujbă de mulțumire în capela muzeului pentru binefacerile revărsate de Dumnezeu asupra tinerilor, Înaltpreasfințitul Părinte Casian i-a felicitat și apreciat pe tinerii premianți, definindu-i drept un tezaur neprețuit al comunității: „Nici un aur din lumea aceasta nu echivalează cu valoarea pe care o aveți. Investiția cea mai mare a unei țări nu este în aur, în bănci sau în construcții, ci în creșterea demnă, inteligentă și frumoasă a tinerilor ei. Aceasta este adevărata investiție. Voi sunteți de aceeași valoare cu aurul, numai că aurul se vinde, dar voi rămâneți persoane care nu se vor vinde niciodată. Sunteți cei care îi puteți inspira extraordinar pe ceilalți copii și tineri.“

Cei prezenți au fost invitați apoi în Salonul oficial pentru un periplu cultural-artistic. Programul a reunit mai multe momente muzicale la pian ale unor elevi de la Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“ din Galați și cântece corale interpretate de elevi de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Andrei“.

Evenimentul a continuat cu festivitatea de premiere, unde au fost recompensați tinerii cu rezultate deosebite și coordonatorii lor. Fiecare dintre aceștia a primit în dar Biblia, Noul Testament, un Ceaslov, cărți de rugăciune, revista eparhială, cărți duhovnicești, icoane cu chipurile Sfintelor Femei Române, bani, precum și alte daruri.

Diac. Eduard Murariu,
***Ziarul Lumina*, 13 mai 2026**

IUBIRE DĂRUITOARE DE SFINTELE PAȘTI

Programul social-filantropic „Ne înnoim de Sf. Paști“ în Protoieria Galați

În spiritul tradiției creștine de întrajutorare, Arhiepiscopia Dunării de Jos a desfășurat și în acest an amplul program social-filantropic „Ne înnoim de Sf. Paști“.

Acțiunea, devenită deja un reper de generozitate pentru comunitățile din județele Galați și Brăila, a reușit să aducă bucuria Învierii în casele celor mai încercați dintre semenii noștri.

Efortul conjugat al parohiilor s-a concentrat cu precădere asupra vârstnicilor și persoanelor imobilizate la pat. Atât în mediul rural, cât și în cel urban, pachete consistente conținând alimente de strictă necesitate – ulei, făină, zahăr și orez – au fost distribuite direct la domiciliu, asigurând astfel masa de sărbătoare pentru zeci de cazuri prioritare.

Grija Bisericii s-a îndreptat cu aceeași dragoste și către tânăra generație. Copiii proveniți din familii numeroase au primit articole de îmbrăcăminte noi.

În a doua zi a Învierii Domnului, sub egida programului „Împreună de Sf. Paști!“, centrele sociale parohiale au devenit spații ale comuniunii. Familii defavorizate și bătrâni singuri s-au reunit la masa de prânz, simțind căldura unei comunități care nu îi uită.

Eparhia nu a uitat nici pe cei care au slujit la Sfântul Altar, astăzi ajunși la vârste venerabile. Preoții pensionari și preotesele văduve au beneficiat de un sprijin financiar direct în valoare de 400 de lei pentru fiecare persoană, fondurile fiind asigurate prin implicarea Centrului Eparhial, a C.A.R. Cler și a protoieriilor

Valoarea totală a acestui program social-filantropic este de **547.798 lei**, prin el fiind sprijiniți **7.459 de beneficiari** din Eparhia Dunării de Jos. Este demn de amintit și efortul a **1.198 de voluntari** implicați în desfășurarea acestor programe.

Sectorul social-filantropic
al Arhiepiscopiei Dunării de Jos

Programul social-filantropic „Ne înnoim de Sf. Paști“ în Protoieria Tecuci

BURSE DE HRANĂ OFERITE ELEVILOR SEMINARIŞTI!

ÎPS Părinte Arhiepiscop Casian în mijlocul micilor seminarişti

În anul şcolar 2026-2027, elevii Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Andrei“ se vor bucura de condiţii de cazare mult îmbunătăţite, ca urmare a lucrărilor de reabilitare şi modernizare realizate la căminul instituţiei. Aceste lucrări au fost efectuate cu sprijinul financiar oferit de Consiliul Local Galaţi, contribuind în mod esenţial la crearea unui spaţiu modern, sigur şi confortabil pentru elevii seminarişti. Prin această investiţie importantă, tinerii care studiază în cadrul seminarului vor avea parte de condiţii mult mai bune de locuit şi de desfăşurare a activităţilor zilnice pe parcursul anului şcolar.

Pe lângă aceste importante investiţii în infrastructura educaţională, **prin iniţiativa ÎPS Arhiepiscop Casian, Arhiepiscopia Dunării de Jos continuă să ofere un sprijin concret elevilor seminarişti şi familiilor acestora prin susţinerea financiară a cheltuielilor de cazare şi masă. Astfel, la finalul fiecărei luni, contribuţia rămasă de achitat pentru fiecare elev este de doar 300 de lei, diferenţa fiind suportată de Arhiepiscopie. Acest ajutor reprezintă o adevărată binecuvântare pentru numeroase familii şi dovedeşte preocuparea permanentă pentru sprijinirea tinerilor care aleg să urmeze calea formării teologice.**

Prin această purtare de grijă, Biserica arată încă o dată că educaţia şi formarea tinerilor constituie o prioritate importantă. **Condiţiile moderne de locuire, hrana asigurată şi sprijinul financiar oferit creează cadrul necesar pentru ca elevii să îşi poată desfăşura activitatea şcolară în cele mai bune condiţii, cu linişte şi responsabilitate.**

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să dăruiască sănătate Înaltpreasfinţitului Părinte Arhiepiscop Casian pentru dragostea părintească şi grija constantă purtată elevilor seminarişti. Prin implicarea şi atenţia deosebită pe care le acordă Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Andrei“, Înaltpreasfinţia Sa veghează ca aceşti tineri să beneficieze de cele mai bune condiţii de locuinţă şi alimentaţie, oferindu-le sprijinul necesar pentru a creşte frumos, atât spiritual, cât şi intelectual.

Totodată, apreciem sprijinul oferit de Consiliul Local Galaţi pentru reabilitarea căminului seminarului, investiţie care contribuie direct la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de studiu ale elevilor. Prin colaborarea dintre instituţiile locale şi Biserică, se creează premisele unei educaţii de calitate şi ale unei formări armonioase pentru generaţiile tinere.

Toate aceste realizări reprezintă dovada vie a faptului că Arhiepiscopia Dunării de Jos rămâne aproape de tineri şi de nevoile lor, investind cu respon-

Sfinţirea căminului Seminarului Teologic „Sf. Ap. Andrei“ din Galaţi

sabilitate şi iubire în viitorul Bisericii şi al societăţii.

Prof. Ana-Maria Pintilie

Prin grija părintească pe care o poartă tuturor elevilor seminarişti, de la cel mai mic până la cel mai mare, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos ne arată în fiecare zi dragostea milostivă a Mântuitorului Iisus Hristos, după cum exprimă sugestiv Preafericitul Părinte Patriarh Daniel: „Lucrarea filantropică a Bisericii îşi are originea în Evanghelia iubirii milostive a lui Hristos“. Înaltpreasfinţia Sa este mereu alături de noi şi ne sprijină atât din punct de vedere duhovnicesc, cât şi material. Prin sfaturile Înaltpreasfinţiei Sale, prin rugăciunea şi prin binecuvântările oferite, ne întăreşte şi ne încurajează pe drumul pregătirii noastre. Pentru toată această purtare de grijă şi pentru lumina dragostei părinteşti pe care ne-o poartă, îi suntem profund recunoscători.

Pavel Constandache,
elev în clasa a X-a Pastorală

Cu aleasă recunoştinţă, aducem mulţumire Înaltpreasfinţitului Părinte Casian pentru grija permanentă şi sprijinul oferit Seminarului şi elevilor seminarişti. **Prin implicarea constantă, Înaltpreasfinţia Sa asigură condiţii bune şi foarte bune pentru studiu, formare şi dezvoltare, investind atât timp, cât şi resurse financiare pentru ca elevii să beneficieze de un mediu cât mai potrivit pregătirii lor educaţionale şi spirituale.**

Totodată, susţine numeroase activităţi educative, culturale şi duhovniceşti, precum conferinţe, proiecte dedicate tinerilor, activităţi caritabile, pelerinaje şi întâlniri formative care contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor seminarişti. **Prin toată această implicare şi purtare de grijă, Înaltpreasfinţitul Părinte Casian rămâne un sprijin deosebit pentru Seminar şi pentru întreaga comunitate şcolară.**

Maria Rusu,
elevă în clasa a X-a Patrimoniu

Elevii seminarişti la Denia Canonului Mare în Catedrala Arhiepiscopală din Galaţi

LA SFINTELE PAŞTI PROF. VIRGIL NISTRU ŢIGĂNUŞ S-A „ODIHNIT“ ÎN LUMINA NEMURITOARE

În prima zi a Sfintelor Paşti, comunitatea spirituală, academică şi culturală a Dunării de Jos a primit cu profundă întristare, dar şi cu creştinească nădejde, vestea plecării pe calea veşniciei a distinsului profesor, scriitor şi om de cultură domnul Virgil Nistru Ţigănuş.

Fiu duhovnicesc al Bisericii noastre şi neobosit slujitor al catedrei şi al condeiului, domnul profesor Virgil Nistru Ţigănuş a reprezentat, pentru această zonă şi nu numai, o adevărată făclie de cultură şi simţire românească.

Cu o rară noblețe sufletească, cu o blândeţe pilduitoare şi cu o rigoare academică dublată întotdeauna de dragoste creştină, a înţeles că adevărata cultură nu ne îndepărtează de Dumnezeu, ci ne apropie de El, transformând lectura într-o rugăciune.

Miercuri, 15 aprilie 2026, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Casian a oficiat slujba prohodirii domnului Virgil Nistru Ţigănuş. La finalul slujbei de înmormântare, Înaltpreasfinţia Sa a evocat personalitatea distinsului profesor, pe care l-a apreciat ca pe „un model de modestie autentică, demnitate şi erudiţie“.

Redăm în următoarele rânduri un fragment din cuvântul Înaltpreasfinţiei Sale: *„S-a prelungit astăzi toată frumuseţea imnului «Hristos a înviat» într-o altă lumină, într-o noapte care devine zi. Astăzi, în ziua a patra de la momentul binecuvântat al întâlnirii cu Domnul Cel înviat, ne cheamă un făclier al vieţii prin existenţa sa pământească – o viaţă care se vede că n-a stins lumina nici în cele mai grele momente. Este o mărturie vie aici, pe pământ, acum şi în continuare, a prezenţei luminătorului Hristos în cel ce nu stinge candela.*

Îmi aduc aminte cum Sfântul Simeon Noul Teolog arată, deloc metaforic, ci cât se poate de real, cum a făcut Dumnezeu candela din lut: trupul. Pe dinăuntru însă, a înnobilat-o cu lumină la botez şi a întărit-o prin mirungere. Mirul arată multitudinea darurilor cu care Dumnezeu îl înzestrează pe om.

În măsura în care omul este conştient că Dumnezeu a mai aşezat o punte peste candela de lut, în mijlocul acestei punţi el a rânduit o bucăţică de bumbac.

Fără Dumnezeu n-avem cum să luminăm în niciun sens. *Candela care nu se stinge niciodată este Însuşi Trupul Mântuitorului Iisus Hristos, Care devine Potirul vieţii şi luminează tot trupul. El nu mai are nevoie de ulei. Prin Sfânta Înviere din morţi, El împărtăşeşte viaţă în lumină tuturor celor ce-L urmează.*

*Şi aceasta se vede lămurit în Sfânta Evanghelie: «Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor» (Matei 15, 16). Lumina lui Hristos devine lumina noastră. Iar Domnul Se dăruieşte lumină şi spune: «**Păstraţi-Mă în lumină, în gând, în cuvânt, în faptă, oriunde şi oricând.** Căci fără de Mine nu puteţi face nimic» (Ioan 15, 5), nici în viaţa aceasta şi cu atât mai mult în cealaltă!*

Am apelat la această scurtă incursiune pentru a primi, în

Săptămâna Luminată, cu mai multă lumină de la Hristos Domnul, Care odihnește, rodește și împărtășește lumina Sa prin oameni luminați.

Toți ar trebui să fim luminați. Din mâinile lui Dumnezeu așa ieșim. Din Biserică, născuți «din apă și din Duh» (Ioan 3, 5). Și așa spune Biserica: «Luminatu-te-ai. Botezatu-te-ai. Sfințitu-te-ai. Spălatu-te-ai». Ești pecetluit cu pecetea harului Duhului Sfânt!

Dar mai este și întunericul, care se prinde mai bine de trup și de gând decât lumina. De aceea, trebuie să urmăm botezul pocăinței, care ne face om nou, om smerit, om adevărat, care ne iubește pe toți oamenii la fel, așa cum ne iubește Domnul Hristos.

În această realitate, creștinătatea ne oferă oameni sfinți – în cer și pe pământ –, altfel n-am trăi duhovnicește! Dar se recunoaște, când și când, că există oameni care tind spre o viață sfântă și în noianul greutăților, al grijilor și al păcatelor, încă din viața aceasta. Am putea spune că există, uneori, ***câte un creștin care nu stinge lumânarea propriei creșteri în Hristos și în Biserică niciodată!***

Atât cât ne este dat, cât se poate și cât ne permit învățăturile Sfintei Biserici, știm acest lucru din tainele vieții de aici și de dincolo: «În starea în care ai plecat, sau din care ai plecat, în aceea vei fi judecat». Este de prisos să facem un excurs al unei vieți care se explică prin ea însăși.

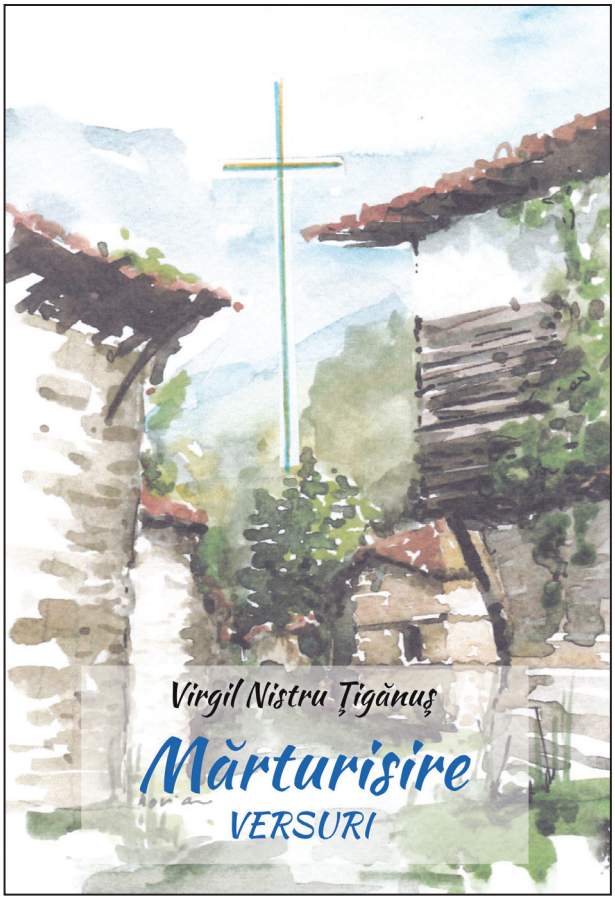
Dreptcredinciosul Virgiliu, la 84 de ani, nu are nevoie de cuvântări encomiastice. Nu trebuie să cădem în ispita neputinței de a evidenția noi o realitate de sine grăitoare! ***Însă a nu învăța nimic din viața lui ar fi o regretabilă cădere la examenul vieții curate, frumoase, demne și creștinești. Viața lui s-ar cântări acum cu măsura modelului! Model! Exemplu!*** *Nimeni alții decât sfinții tăcerii și ai lucrării asidue în «țărâna» sufletului și a inimii, asemenea Sfinților Părinți filocalici, au concentrat mai bine viața oamenilor de talia domnului profesor Virgil Nistru Țigănuș.*

Cine poate explica de ce, cu o săptămână înainte de Sfintele Pătimiri ale Domnului, trupul lui nu a mai răspuns tratamentelor? Măsurătorile trupului sunt foarte bine sesizate de medicină, iar medicina și-a făcut datoria cu asupra de măsură.

Dar candela nu mai avea forța trupului; era mistuit pe dinăuntru, era consumat! ***A ars în cuptorul convingerilor umane, creștinești, culturale și duhovnicești până când a ars tot lutul. A fost un om care a ars total, cu o ardere mistică, dumnezeiască, plină de savoare, interior și exterior, o ardere verificată în peste șaptezeci de ani de trudă la zăbava cititului și a scrisului, urcând pe cele mai înalte «Taboruri» ale poeziei, care, cum spune și Părintele Sfânt Stăniloae, este forma plastică de a trece dincolo de sentimentele trecătoare ale lumii acesteia.***

La începutul Săptămânii Sfintelor Pătimiri, a fost pe deplin conștient și în măsură să primească Sfintele, Preacuratele și Preadumnezeiești Taine ale Domnului, părintele duhovnic mergând să-l pregătească pentru marea trecere cu Hristos. Exact acum o săptămână, doamna Țigănuș a dorit o convorbire cu mine, fiind convinsă că dânsa este continuarea unei dorințe, a unui gând, poate un umăr de sprijin la Marea Trecere. I-am spus: «Doamnă, nu vorbiți dumneavoastră cu mine. ***Eu vreau să vorbesc cu dânsul. Puneți-i telefonul la ureche».*** *Doamna e rugată să păstreze în inimă ce a văzut și ce a simțit.*

Am continuat aceasta în ziua spălării picioarelor, a lacrimii curățitoare. ***Am avut semnale și mai bune, deși aparatele spuneau: nu e nicio legătură între inimă, creier și plămân; nu mai poate respira. Sunetul lui l-am luat ca o voce deja de Dincolo și am spus:*** *«Doamne, mâine e urcarea pe Cruce, dar nu pleacă atunci! Sâmbătă e așezarea în mormânt,* ***dar nu pleacă atunci!****».În ciuda tuturor terapiilor.* ***A plecat după ce a sosit Sfânta Lumină, după ce toată lumea a proclamat Învierea lui Hristos. În zi de Sfintele Paști, la mânecare, dimineața, la orele șapte, s-a mutat din casa de lut în casa unde multe lăcașuri sunt, pentru cei ce, în viață, «crucea ca jugul au luat» și L-au mărturisit pe Hristos ca nimeni altul.*** *(...)*

Un profesor de talia dumnealui nu este profesor bun în lut, ci și în Duh, ***în lumină și în eternitate****. Puțini sunt martorii omului care a fost lumină pe stradă, în timpuri bune și rele, jignit sau arătat cu degetul în vremuri grele, când credința era un delict, iar el o mărturisea, fie la catedră, fie la «Viața nouă», alături de mari giganți, colegii lui: Radu Macovei, Grigore Lazarovici, Corneliu Lupașcu și alții.*

Dar, cel puțin în ultimii 35 de ani, combustia sa luminătoare a fost una spectaculoasă. A dăruit atât de mult, încât elevii și studenții puteau să nu zică niciun cuvânt la lecții: erau cuprinși de lumina omului adevărat. El însuși era o lecție. Și dacă nu mă credeți, credeți-l măcar pe domnul Ionuț Iamandi, unul dintre mulții ucenici care s-a onorat pe sine și pe care îl citez din «Viața liberă», mărturisind despre un profesor și despre o viață dedicată elevilor săi. *(...) Citez: «Îl văd pe profesorul Țigănuș lăsând capul într-o parte, trecându-și mâna prin păr într-un soi de cochetărie intelectuală și, înainte de a aborda alt subiect, mergând în tăcere într-un alt colț al clasei, pentru a-i lăsa și elevului loc de meditație. Să se mire elevul cât de sfânt ești tu, profesorul! Profesorul nu trebuie să mintă pe nimeni. Și, cum a zis un alt profesor asemenea lui, Ioan Tohăneanu: ‹Profesorul trebuie să fie o fărâmă din Iisus›.*

Virgil Nistru Țigănuș este nu doar o fărâmă, ci o făclie de Paști, aprinsă din lumina bunătății și a iubirii de ucenici a Mântuitorului nostru Iisus Hristos» (...)

Vă mulțumim, domnule profesor, pentru moștenirea sacră și luminoasă, rânduindu-vă în rândul marilor apostoli, de pus în calendarul marilor dascăli de cuget și simțire românească, așa cum spunea Mitropolitul Antonie Plămădeală: «De așezat în calendarul inimii românești».

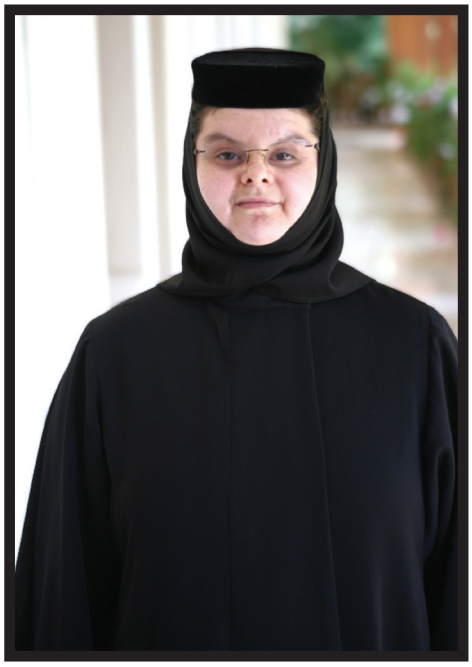
În încheiere, îl lăsăm pe domnul profesor să «vorbească» testamentar prin scrisul său: ***«Poeții români, începând cu primele secole creștine ale etnogenezei și până la preludiul celui de-al treilea mileniu creștin, sunt pelerini ai credinței, mărturisitori ai speranței binelui și purtători ai cununii nevestejite pentru iubirea de lumină dumnezeiască».*** *Așa este!*

În lumină, cu lumină și pentru lumină, transmitem familiei creștinești și luminoase în credință că, deși el se odihnește cu trupul, trebuie să-l faceți să trăiască prin dumneavoastră, prin operă și prin tot ceea ce ne-a lăsat ca dascăl al dascălilor.

Dumnezeu să-l așeze cu sfinții!“

Redacția

„ACUM M-AM ODIHNIT ȘI AM AFLAT UȘURARE MULTĂ...“

În Duminica Tomii a anului 2026, în timpul săvârșirii Sfintei Liturghii, sufletul **Rasoforei Anisia Iorga** de la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon“ – Lacu Sărat a plecat la Domnul, lăsând în urmă amintirea unei vieți trăite în ascultare, studiu și o nesfârșită discreție a binelui.

Născută la 12 august 1981, sub ocrotirea Maicii Domnului în plin post al Sfintei Marii, Maria a fost singura fiică a părinților George și Zamfira. Prunc al rugăciunii, născut la o vârstă înaintată a părinților, ea a deprins de mică tainele slovei și ale cunoașterii, avându-l pe tatăl său drept prim dascăl.

Deși a urmat studii universitare la Universitatea „Danubius“ din Galați, inima sa bătea deja într-un alt ritm. Formată duhovnicește sub aripa nașei de botez și maturizată spiritual în cadrul A.S.C.O.R. - Galați, tânăra Maria a găsit în Catedrala Arhiepiscopală și în cuvintele Înaltpreasfințitului Părinte Casian hrana necesară unui suflet care nu-și găsea odihna în plăcerile efemere ale tinereții.

Dorința de a îmbrățișa viața monahală a întâmpinat, inițial, rezistența părintească. Cu o răbdare amintind de Sfânta Cuvioasă Parascheva, pe care o cinstea cu evlavie, Maria a așteptat binecuvântarea părinților săi. Aceasta a venit spre apusul vieții tatălui său, deschizându-i calea către mănăstire.

În vara anului 2010, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian, a fost încredințată de către mama sa Maicii Stareță Pantelimona. În obștea de la Lacu Sărat, s-a remarcat prin ascultarea de la pangar, unde a devenit un far pentru credincioșii aflați în căutare de îndrumare.

Maica Anisia a practicat o filantropie tăcută, dar profundă. Din puținele sale economii, achita adesea sfinte vase sau cărți liturgice pentru preoții din parohii sărace, spunându-le cu smerenie că „nu costă nimic“. De asemenea, se alătura constant campaniilor pentru familiile nevoiașe, considerând că darul cel mai de preț este mângâierea aproapelui. La data de 28 decembrie 2019, a primit treapta rasoforiei, luând numele Sfintei Mucenițe Anisia.

Anul 2020 a marcat începutul unui „urcuș al durerii“. Diagnosticată cu o tumoare cerebrală, Maica Anisia a acceptat boala cu un optimism rar și o demnitate de neclintit. Timp de cinci ani, între tratamente la București și pelerinaje de mulțumire la Sfinții Calinic de la Cernica și Dimitrie cel Nou, ea s-a pregătit pentru întâlnirea cu Mirele Ceresc.

Ultima etapă a vieții a transformat-o într-o ființă meditativă, pregătită pentru veșnicie. Imobilizată la pat în vara anului 2025, a fost îngrijită cu dragoste de monahia Irina Aldea și de întreaga obște. Chiar și în suferință, chipul i se lumina la vizitele Înaltpreasfințitului Casian, răspunzând cu tărie salutului pascal: „Adevărat a înviat!“

După ce s-a împărtășit în Joia Săptămânii Luminate, Maica Anisia a intrat într-un somn profund, trecând la cele veșnice în Duminica următoare.

Rămâne în memoria obștii și a credincioșilor ca un model de răbdare în boală și de generozitate fără margini. Prin plecarea sa, Mănăstirea Sf. Pantelimon pierde o rugătoare pe pământ, dar câștigă, cu nădejde, o mijlocitoare în Ceruri.

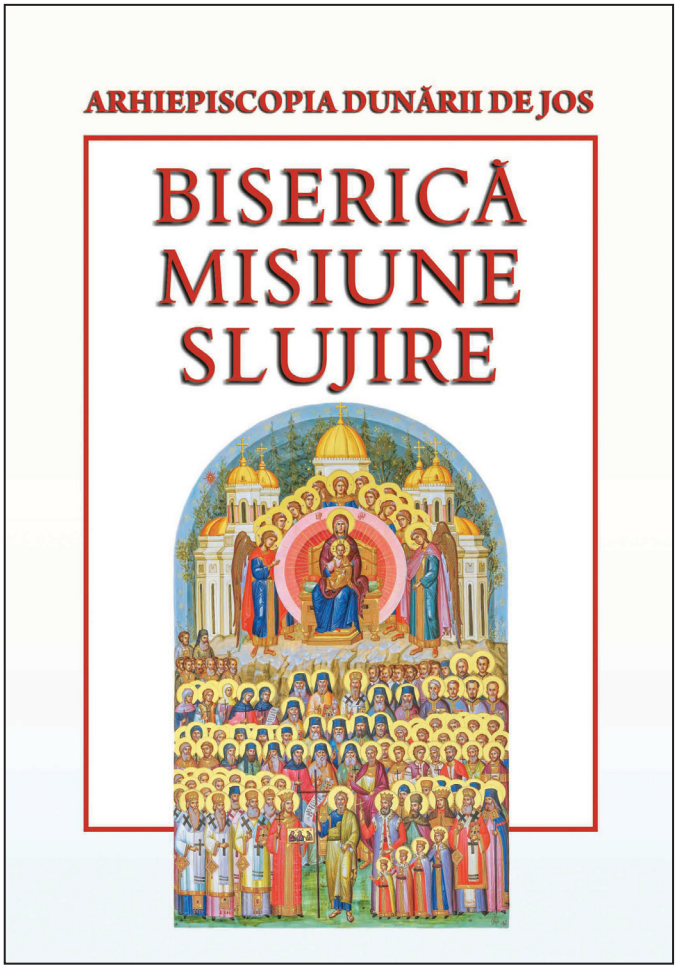
Veșnica ei pomenire din neam în neam!

Monahia Irina Aldea
Sora Mariana Ciocea

NOI APARIŢII EDITORIALE

Biserică. Misiune. Slujire. 25

Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvântarea și îndemnul Înaltpreasfințitului Arhiepiscop dr. Casian al Dunării de Jos, a apărut numărul 26 al anuarului bisericesc „Biserică. Misiune. Slujire“, editat de Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos, o amplă lucrare de 517 pagini, alcătuită cu grijă pentru o informare cât mai corectă privind trecutul, prezentul și viitorul acestei eparhii.

În preambulul intitulat „Toată viața noastră trebuie să fie o liturghie“, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop dr. Casian Crăciun arată că „*Doar pe coordonata «zestrei» din inimi,* ***timpul faptelor, vorbelor și proiectelor noastre capătă sens, valoare și memorie***“. Este, cred, învățătura crucială care deschide drumul tuturor celor ce-L caută pe Dumnezeu. Și ne spune și care este esența acestui volum: „***Biserică, Misiune, Slujire*** *nu este un titlu de carte, nici o colecție de studii și articole ecleziastice expuse unei analize anuale la Arhiepiscopie, în forurile rânduite!* ***Biserica este și rămâne Biserică! Misiunea cere însă de la noi și voință și dar din har și mai ales voluntariat necondiționat! Slujirea presupune mult mai mult,*** *mai multe și mai mulți voluntari ai iubirii pe care n-o facem noi, ci El, Dumnezeu, care ne face pe noi slujitori și oameni cu adevărat buni!*“

Bună parte din acest cuvânt introductiv este relatarea unei experiențe de viață trăită de doi preoți care, la îndemnul Înaltpreasfințitului Părinte Casian, au mers să viziteze un pustnic al zilelor noastre, bătrân și bolnav, ducându-i alimente și o vorbă bună, ocazie cu care s-au îmbogățit sufletește, realizând că: „*Adevărata vindecare nu este ridicarea din patul suferinței, ci în pacea care rămâne atunci când nu mai ai unde să fugi decât în credință*“. Este o mărturisire, este adevărata filantropie, bucuria pe care ți-o dă fapta de a-l bucura pe cel suferind.

„Teologie și misiune bisericească“ este primul capitol al volumului, cu subcapitolul: „Sfinți. Sfințenie. Mântuire“, cu șase prelegeri semnate de ÎPS Casian, Arhieăiscopul Dunării de Jos: „Un nou isihast și mare misionar: Sfântul Cuvios Dometie“, „Florile sfințeniei din grădina sihaștrilor dumnezeiești, Cuvioșii Cleopa și Paisie ne invită la pridvoarele Raiului“, „Icoana smereniei și a iubirii jertfelnice“, „Luminător isihast dascăl al iubirii fraterne și al comuniunii“, „Semne cerești prin sfințenie, milostenie și comuniune, în Biserica Ortodoxă Română“ și „Numai inima și sufletul pot reda frumusețea acestei catedrale“. Iar ultimul text al a cestui subcapitol se referă la impresiile credincioșilor de la roate protoieriile din eparhie care, după ce au asistat la sfințirea picturii Catedralei Mântuirii Neamului, le-au consemnat în scris.

„Al doilea capitol intitulat: «Proclamarea Anului omagial al pastorației familiei creștine și Anului comemorativ al Sfintelor

Femei din calendar» are un cuvânt introductiv al Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, care întărește misiunea Bisericii de a susține și întări familia creștină prin „îndrumare pastorală și sprijin spiritual în toate etapele vieții familiale: pregătirea tinerilor pentru căsătorie, educația creștină a copiilor, rezolvarea problemelor interne și intensificarea legăturilor de iubire dintre membrii familiei".

Preafericitul Părinte Patriarh publică aici și Programul cadru (liturgic, cultural și mediatic) intitulat „2026 – Anul omagial al pastorației familiei creștine și Anul comemorativ al Sfintelor Femei din calendar".

În continuare, citim „Imnografia celor 16 Sfinte Femei canonizate de Biserica Ortodoxă Română în anul 2025 (tropare și condace)" și „Mărgăritare din grădina sfinților", cuvinte de învățătură și de folos cu care le putem îmbogăți în clipe de restriște sufletească.

Al treilea capitol este dedicat familei creștine. Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Daniel semnează articolul „Familia creștină între sfințenie, suferință și speranță", încredințându-ne că *„numai iubirea face din om chip adevărat al lui Dumnezeu"*, argumentând prin cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur: *„Unul singur nu este în realitate unul, ci jumătatea unului, jumătatea întregului... Bărbatul și femeia nu sunt doi oameni, ci unul singur."* Mai mult decât atât, *„Asemănarea legăturii dintre bărbat și femeie cu legătura dintre Mântuitorul și Biserica Sa reprezintă un adevăr teologic fundamental".*

În continuare, Arhipăstorul nostru ÎPS Casian, sub titlul „Familia creștină – Taina iubirii binecuvântate", publică aici conținutul conferinței sale susținută la Iași, la întâlnirile filocalice organizate de A.S.C.O.R. și difuzată la radio Trinitas, la emisiunea „Lumini pentru suflet", pe 26 iunie 2019, în care a explicat că *„monahul niciodată nu va îndrăzni să vorbească despre viața de familie"*, fiindcă el *„face parte din familia monahală, unde este tot o logodire tainică între el și Biserică". „Noi vom fi ispitiți să vorbim la modul ideal".* Familia este *„o biserică în miniatură. În familie se petrec toate tainele! De acolo începe totul!"* Și dacă toți am fi conștienți de adevărul acesta și mai ales de porunca dumnezeiască: *„Și pe cine Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!"*, nu s-a mai întâmplat atâtea drame și nu ar rămâne atâția copii în suferință de pe urma familiilor destrămate.

În a doua parte a conferinței, difuzată pe 3 iulie 2019, Părintele Arhiepiscop Casian a vorbit despre Taina Sfintei Cununii în Biserica noastră ortodoxă, pe care tinerii, dacă ar înțelege-o în profunzimea ei, ar fi mai atenți la importanța respectării relațiilor de familie.

Iar în a treia parte a conferinței, difuzată la Radio Trinitas pe 10 iulie 2019 a vorbit despre drepturile și obligațiile fiecărui membru din familie. Să-și respecte partenerul, să nu înțeleagă libertatea ca libertinaj, să fie tolerant și înțelegător, să ierte ca să fie iertat. Dacă soții ar cere iertare în fiecare seară de la Dumnezeu și unul altuia, nu s-ar mai întâmpla atâtea dezastre familiale. *„Oricine risipește poate aduna din nou și fiecare este așteptat să se întoarcă în brațele deschise ale părintelui,* ***Dumnezeu nu are pe nimeni de pierdut****."*

Cu aceeași tematică, urmează un articol al pr. prof. dr. Nico-

Ședința Consiliului Eparhial

lae Necula intitulat „Familia azi. Probleme pastorale și sociale“, preluat din „Glasul Bisericii“ nr. 9-12/2001, în care se amintește că, la 25-27 septembrie 2001, la inițiativa Bisericii Ortodoxe Române și a Bisericii Romano-Catolice, a avut loc la București un congres internațional intitulat „Familia și viața la începutul unui nou mileniu creștin“. Deci această preocupare a Bisericii pentru viața de familie datează de multă vreme, este chiar permanentă. Și este amintită aici „Învățătura creștină despre familie“, „Cauzele și pericolele care duc la dezintegrarea familei“ și „Îndatoririle pastorale ale preoțimii față de familie“.

Foarte interesant este un „Florilegiu patristic despre familia creștină din opera Sfântului Ioan Gură de Aur“, cu pilde și învățături pe care numai o minte luminată le poate da. Din multitudinea lor reținem: *„Să înfrânăm pornirile copiilor noștri, să punem frâu puternic tinereții, cu frica și cu sfatul. Să ne îngrijim de castitatea lor; să facem tot ce ne stă în putință ca tinerii să fugă de poftele rușinoase. Stăpânul nostru obștesc a legiuit căsătoria ca să ne îndepărteze de desfrânare.“*

Un alt excurs la temă este „Familia contemporană – între ideal și criză“, de pr. prof. dr. Ioan C. Teșu, text apărut în Editura Doxologia, Iași, 2025, în care se dezbat „Cauze și forme ale crizei familiei contemporane“, „Motivațiile întemeierii căsniciei moderne. Pilonii familiei contemporane“, „Familia creștină, laborator al desăvârșirii umane“, „Căsătoria creștină - altar de jertfă al egolismului și loc al dăruirii de sine“și „Pledoarie pentru viitorul familiei“.

Urmează o detailată „Bibliografie pentru Anul Omagial al Pastorației Familiei Creștine“, cu prezentare de volume, articole și studii, toate referitoare la tematica amintită. De asemenea, o „Bibliografie pentru Anul comemorativ al Sfintelor Femei din calendar (mironosițe, muceniță, cuvioase, soții și mame)“.

Capitolul IV se intitulează trinitar: „Cultură. Credință. Educație“ și are cinci articole interesante: „O catedrală, un patriarh, o patrie“, de prof. univ. dr. habil. Cristian Sandache (din Călăuza ortodoxă, sept.-oct. 2025), „Catedrala Națională – o rugăciune în piatră pentru jertfa strămbunilor“, de Maria Stanciu (din „Viața liberă“, 30 oct. 2025), „Casa Sfântului Dometie din târlele Filiului. Pași pentru înțelegerea sacrului“, de dr. Mirel Bănică (din „Ziarul Lumina“, 4 sept. 2025), „Opt zile în lagărul de la Salcia și opt morți“ de dr. Marius Oprea (din „Călăuză ortodoxă“, iulie-august 2024) și „Bucuria poveștilor“ de prof. Marinela Modiga (din „Ziarul Lumina“, 30 decembrie 2025).

În a doua parte a anuarului, sub titlul „Slujire și misiune bisericească“, anuarul se ocupă de „Slujirea bisericească în Arhiepiscopia Dunării de Jos“. Parcurgem, după „Preliminarii“, „Itinerariul pastoral al ÎPS. Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2025“, întocmit de secretarul eparhial, pr. Gabriel Mungiu. Este vorba de întreaga și bogata activitate chiriarhală, liturgică, social culturală, administrativ-sinodală, precum și de primirile la nivelul Reședinței eparhiale și a Centrului eparhial (pp. 276-324).

În „Candela nestinsă și veghea păstorilor sufletești“, Arhipăstorul nostru remarcă *„jertfa și iubirea de viață spirituală“* a credincioșilor eparhiei, prin participarea numeroasă a lor în Catedrală, în fiecare vineri, la oficierea Sfântului Maslu, precum și prin *„întâmpinarea închinătorilor în stare de rugăciune la Sfintele Moaște“*. Și este redată, în continuare, o statistică amănunțită, pe fiecare lună a anului 2025, a închinătorilor, potrivit evidențelor consemnate de preoții și diaconii Catedralei.

Ca de obicei, urmează o informare a întregii activități eparhiale pe anul 2025 întocmită – așa cum ne înștiințează nota de la sfârșitul anuarului - pe baza dărilor de seamă ale parohiilor, centralizate și sistematizate la nivelul Protoieriilor și analizate pe sectoare în Permanența Consiliului Eparhial de la Centrul Eparhial.

Este vorba de „Activitatea pastorală și administrativ bisericească “, a pr. Gelu Aron, consilier bisericesc, „Misiunea educațională în eparhie“, cu date de la fiecare protoierie în parte, autor pr. Robert Tiber, inspector eparhial pentru cateheză și activități cu tineretul, „Misiunea și activitatea culturală în eparhie“, de pr. Bucur Petru-Rareș, consilier pentru comunicare media, „Activitatea culturală și de conservare a patrimoniului bisericesc mobil“, autor pr. Cos-

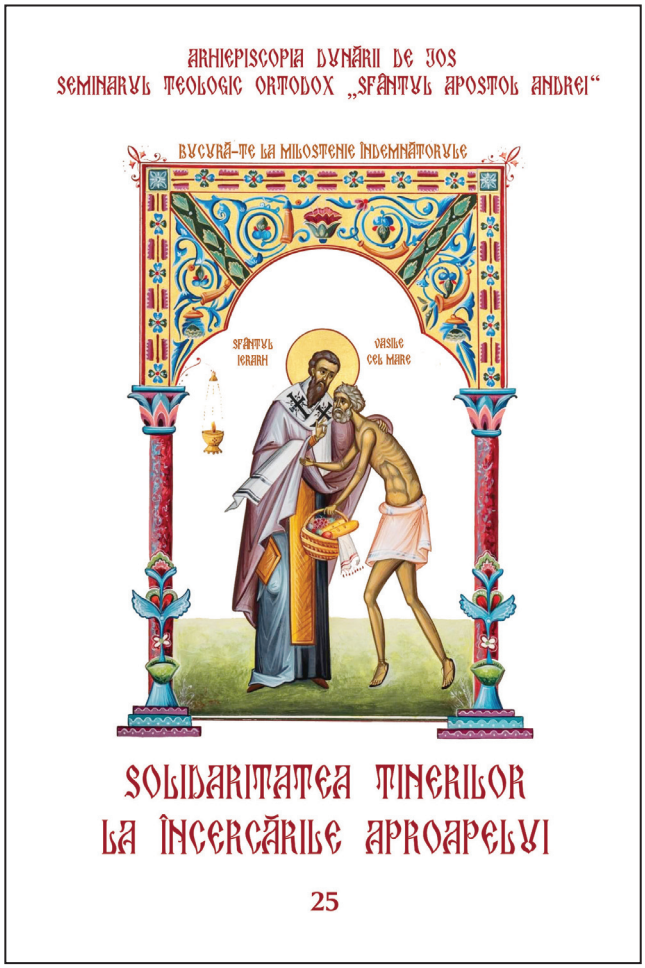
min Ilie, consilier cultural și patrimoniu bisericesc mobil.

Un loc aparte îl are „Lucrarea filantropică sau despre oamenii faptelor bune“, un material semnat de pr. Cristian Podașcă, consilier social-filantropic și misionar, în care cel mai important și consistent ajutor dat de eparhie a fost cu ocazia inundațiilor din septembrie 2024, când Arhiepiscopia Dunării de jos a oferit sinistraților din eparhie și din alte eparhii suma totală de *1.244.107 lei*. Se poate spune că implicarea preoților și credincioșilor în aceste situații de criză, pentru slujirea semenului nostru la nevoie, a fost totală.

Toate proiectele nu ar fi fost cu putință fără riguroasa „Activitate economico-financiară din eparhie“. „*Serviciul contabilitate al Centrului eparhial a centralizat datele primite de la protoierii, parohii și mănăstiri, oferind baza necesară bunei desfășurări a activităților de cult, pastoral misionare și social-filantropice*“ - potrivit dării de seamă a pr. Nelu Perțea, conslier economic.

În continuare, pr. Horațiu Moldovan, consilier patrimoniu și construcții bisericești, prezintă situația lucrărilor de reabilitare, consolidare și amenajare a unor lăcașuri de cult, așezăminte sau picturi bisericești din eparhie. Este vorba de 289 șantiere de lucru. Susținerea financiară a acestora a revenit: Centrului eparhial și Fondului Central Misionar, Secretariatului de Stat pentru culte, Consiliului județean, Consiliilor locale, contribuțiilor credincioșilor și sponsorilor.

Despre activitatea monahală relatează protos. Chesarie Sâmpetru, exarh al mănăstirilor, arătând că în cele 15 așezări mănăstirești din eparhia Dunării de Jos, la 31 decembrie 2025 erau 205 viețuitori – 27 călugări, 159 călugărițe, 12 rasofori și rasofoare și 7 frați și surori. Iar mănăstirile au, pe lângă activitatea liturgică, activitate administrativă, misionară și culturală, economică, social-filantropică, de construcție și restaurare.

Anuarul se încheie cu activitatea secretariatului eparhial, un material semnat de pr. Gabriel Mungiu, secretar eparhial și cu capitolul „Șemantism“, unde sunt enumerate, spre știință, Bisericile Ortodoxe din lume, Eparhiile Bisericii Ortodoxe Române și componența principalelor organisme și instituții eparhiale ale Arhiepiscopiei Dunării de Jos.

Toate aceste materiale reflectă munca neobosită a preoților și diaconilor sub îndrumarea permanentă a chiriarhului locului, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop dr. Casian Crăciun, care împreună cu credincioșii formează „inima“ ce bate perpetuu, la Dunărea de Jos.

Solidaritatea tinerilor la încercările aproapelui

A devenit o tradiție ca la fiecare sfârșit de an, Seminarul Ortodox „Sfântul Apostol Andrei“ din Galați să organizeze un Simpozion la care să invite participarea tinerilor de la alte seminarii ortodoxe sau de la licee din țară, unde să se prezinte referate pe o temă aleasă. De data aceasta, la 24 noiembrie 2024, seminariști din București, Iași, Mănăstirea Neamț, Botoșani, Dorohoi, Câmpulung, Tulcea, Galați, ca și elevi de la licee din Galați, Brăila, Tecuci și Făurei s-au întâlnit sub genericul: „*Solidaritatea tinerilor la încercările aproapelui*“.

Simpozionul interliceal la Muzeul Eparhial

Lucrările prezentate în simpozion au fost publicate într-un volum - al 25-lea de acest gen – din inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Dr. Casian al Dunării de jos, la Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos.

Cartea apărută cu nr. 25 are 400 de pagini și este o mărturie vie și perenă a contribuției tinerilor la lucrarea social-filantropică la care ne îndeamnă Biserica: grija pentru aproapele, mila și devoțiunea pentru a-i ajuta pe cei sărmani, pe cei bolnavi, bătrâni și singuri, pe cei a căror existență este înnegurată de lipsuri materiale și spirituale.

În cuvântul introductiv, ÎPS Arhiepiscop Casian se referă la *„Agenda actualizată a solidarității asumate de tinerii creștini pentru semenii suferinței"*, amintind o poruncă a Mântuitorului*: „Tinere, ție îți spun, ridică-te!"* (Luca 7, 14). În scurte cuvinte, Mântuitorul arată aici că ridicarea cu trup trebuie să fie și cu suflet. *„Aici este Modelul, în realitatea Căruia regăsim pe vindecătorul, «Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre», Care n-a venit să îi slujim, ci să ne slujească".*

Tinerii care au semnat alocuțiunile lor au primit îndrumarea preoților profesori coordonatori, iar abordarea tematicii este cu atât mai bogată și mai plină de sens și merită să fie citită și cunoscută de cât mai mulți.

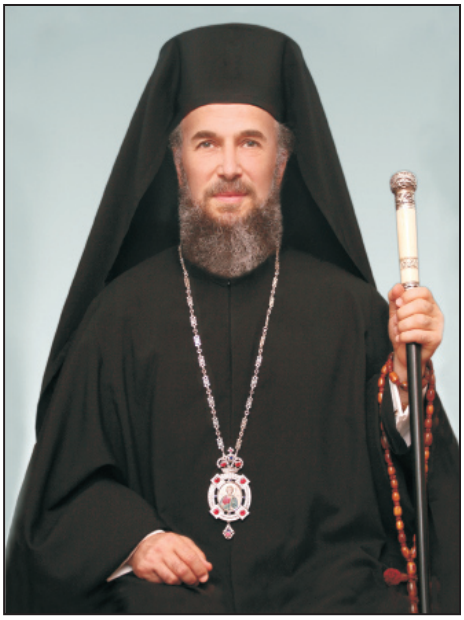
Remarcăm vasta bibliografie abordată, dovada unei temeinice documentări, care este semnalată la fiecare lucrare. Sigur, cine dorește să obțină mai multe informații, o poate folosi.

Amintim aici unitățile școlare de unde provin autorii acestor lucrări de excepție: Seminarul Teologic Ortodox „Nifon Mitropolitul", București, Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel Mare", Iași, Liceul Teologic Ortodox „Sfinții Împărați Constantin și Elena", Piatra Neamț, Seminarul Teologic Ortodox „Veniamin Costachi", Mănăstirea Neamț, Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Gheorghe" Botoșani, Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Iacob", Dorohoi, Seminarul Teologic Ortodox „Mitropolitul Dosoftei", Suceava, Seminarul Teologic Ortodox „Iustin Patriarhul", Câmpulung, Seminarul Teologic Ortodox „Chesarie Episcopul", Buzău, Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Apostol Andrei" Galați, Colegiul Național „Vasile Alecsandri", Galați, Colegiul Național „Costache Negri", Galați, Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza", Galați, Liceul Teoretic „Dunărea", Galați, Liceul Teoretic „Emil Racoviță", Galați, Colegiul Național „Nicolae Bălcescu", Brăila, Colegiul Național „Nicolae Iorga", Brăila, Colegiul Național Pedagogic „D.P. Perpesicius", Brăila, Colegiul Național „Spiru Haret", Tecuci, Colegiul Național „Calistrat Hogaș", Tecuci, Liceul Teoretic „George Vâslan", Făurei, Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Casian", Tulcea.

Toți acești tineri care sunt o lumină pentru școlile din care provin au răspuns chemării de a se face balsam pentru cei sărmani, bolnavi și singuri Ei sunt *„împlinitori ai poruncii Mântuitorului de a iubi semenii prin milostenie"* – după cuvântul Înaltpreasfințitului Părinte Casian, care aduce *„mulțumiri, prețuire și mult ajutor de la Domnul tuturor făptuitorilor binelui întors spre aproapele"!*

Violeta Ionescu

AGENDA ÎNALTPREASFINȚITULUI ARHIEPISCOP CASIAN

LITURGICE

1 aprilie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii a Darurilor mai înainte sfințite, în Capela „Sf. Cuv. Casian“ din Reședința arhiepiscopală.

3 aprilie – participă la Sfânta Liturghie în Capela Seminarului Teologic „Sf. Ap. Andrei“ din Galați și împărtășește cu Sfintele Taine elevii seminariști înainte de începutul vacanței de Sfintele Paști și rostește cuvânt duhovnicesc despre formarea și educarea tinerilor;

– săvârșește Taina Sfântului Maslu în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură;

– săvârșește la Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos o slujba de Tedeum cu prilejul aniversării împlinirii a 131 de ani de la înființare Jandarmeriei Galați și 176 de ani de la momentul când Grigore Alexandru Ghica, domnul Moldovei (1849-1853), a aprobat hotărârea Divanului Obștesc, semnând actul de înființare a jandarmeriei, rostind cuvânt de învățătură.

4 aprilie – **Sâmbăta lui Lazăr** – participă, la Catedrala „Nașterea Domnului“ din Brăila, la Pelerinajul de Florii, după care rostește un cuvânt de învățătură;

– participă, la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, la Pelerinajul de Florii, întâmpină slujitorii și credincioșii gălățeni participanți, sfințește Litia și rostește un cuvânt de învățătură.

5 aprilie – **Intrarea Domnului în Ierusalim** –săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

5-10 aprilie – participă la slujba Deniilor din Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului Hristos în Catedrala Arhiepiscopală din Galați, rostind cuvânt de învățătură.

8 aprilie –săvârșește slujba Sfintei Liturghii a Darurilor mai înainte sfințite, în Capela „Sf. Cuv. Casian“ din Reședința arhiepiscopală.

9 aprilie –săvârșește slujba Sfintei Liturghii a Sf. Vasile cel Mare unită cu Vecernia în Catedrala Arhiepiscopală din Galați, urmată de Rânduiala Spălării Picioarelor, rostind cuvânt de învățătură;

– săvârșește slujba Deniei celor 12 Evanghelii în Catedrala Arhiepiscopală.

10 aprilie – **Vinerea Mare** – săvârșește slujba Vecerniei din Sâmbăta Mare și ritualul scoaterii Sfântului Epitaf în Catedrala Arhiepiscopală din Galați;

– săvârșește slujba Deniei Prohodului Domnului în Catedrala arhiepiscopală din Galați.

11 aprilie – **Sâmbăta Mare** – întâmpină, în Catedrala Arhiepis-

Slujba de Tedeum cu prilejul zilei Jandermeriei Române

Pelerinajul de Florii la Catedrala Arhiepiscopală din Galați

copală din Galați, Lumina Sfântă de la Ierusalim, preluată de la București de o delegație a Eparhiei Dunării de Jos, oferind-o preoților din protopopiatele Galați și Tg Bujor.

12 aprilie – Sfintele Paști – oficiază slujba Canonului Învierii și Sfânta Liturghie pascală în Catedrala Arhiepiscopală;

– săvârșește slujba Vecerniei speciale, a celei de-a „doua Învieri", în Catedrala Arhiepiscopală, rostind cuvânt de învățătură.

13 aprilie – Sfintele Paști – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala „Nașterea Domnului" din mun. Brăila și rostește cuvânt de învățătură.

14 aprilie – Sfintele Paști – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

15 aprilie –săvârșește, în biserica „Sf. Nicolae" din mun. Galați, slujba înmormântării prof. univ. dr. Virgil Nistru Țigănuș, rostind cuvânt de învățătură.

16 aprilie – săvârșește slujba Vecerniei cu Litia în biserica „Izvorul Tămăduirii" din municipiul Galați și rostește un cuvânt de învățătură.

17 aprilie – Izvorul Tămăduirii – săvârșește, în biserica parohiei mixte româno-elene „Buna Vestire" din municipiul Brăila, slujba Sfintei Liturghii, precum și slujba Aghesmei celei mici, rostind cuvânt de învățătură, cu prilejul sărbătorii celui de-al doilea hram al bisericii.

Prohodul Domnului la Catedrala Arhiepiscopală din Galați

18 aprilie – săvârșește, la invitația Înaltpreasfințitului Părinte Iosif, Mitropolitul ortodox român al Europei Occidentale și Meridionale și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, slujba de sfințire a bisericii cu hramurile „Pogorârea Duhului Sfânt și Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae" din Meudon, Franța, urmată de slujba Sfintei Liturghii, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Iosif, Mitropolitul ortodox român al Europei Occidentale și Meridionale; Preasfințitul Părinte Nectarie, Episcopul ortodox român al Irlandei și Islandei; Preasfințitul Părinte Marc Nemțeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și rostește cuvânt de învățătură.

19 aprilie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii, în biserica „Pogorârea Duhului Sfânt" – Paris Clichy și rostește cuvânt de învățătură.

A doua zi de Paşti la Catedrala din Brăila

23 aprilie – Sf. Mare Mc. Gheorghe – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala „Sf. M. Mc. Gheorghe și Sf. Iachint de Vicina“ din Tecuci, cu ocazia hramului catedralei și al orașului Tecuci și rostește cuvânt de învățătură.

24 aprilie – săvârșește Taina Sfântului Maslu în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

25 aprilie – Duminica a III-a după Sfintele Paști (a Sfintelor Femei Mironosițe) – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în biserica „Sf. Mc. Antim“ din Galați, urmată de sfințirea a 100 de icoane cu chipul celor 16 Sfinte Femei Românce, canonizate anul acesta și rostește cuvânt de învățătură cu ocazia serbării celui de-al doilea hram al acestui sfânt locaș, „Sfintele Femei Mironosițe“.

1 mai – săvârșește Taina Sfântului Maslu în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

2 mai – Sfântul Ierarh Atanasie Patelarie – săvârșește slujba de sfințire a icoanelor cu chipurile Sfinților Români și ale Sfintelor Femei Românce, canonizați anul trecut și anul acesta urmată de slujba Sfintei Liturghii în biserica „Sfântul Ierarh Atanasie Patelarie“ din municipiul Galați și rostește cuvânt de învățătură, cu prilejul hramului bisericii.

3 mai – Duminica a IV-a după Sfintele Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda) – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

5 mai – Sf. Cuv. Mc. Efrem cel Nou – participă la Sfânta Liturghie, săvârșită la altarul de vară al bisericii „Sf. Mare Mc. Dimitrie și Sf. Cuv. Mc. Efrem cel Nou“ din municipiul Galați și rostește cuvânt de învățătură cu ocazia celui de-al doilea hram al acestui sfânt lăcaș.

7 mai – participă la Sfânta Liturghie și săvârșește slujba de Tedeum, la Capela Seminarului Teologic „Sf. Ap. Andrei“ din Galați, cu ocazia revederii după 20 de ani a promoției 2006 și rostește cuvânt de învățătură.

8 mai – săvârșește Taina Sfântului Maslu în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

9 mai – săvârșește slujba de sfințire a Capelei cu hramul „Sfântul și Dreptul Lazăr“ din noul cimitir al Comunei Matca, județul Galați, hirotesește întru iconom stavrofor pe pc. pr. Valeriu-Cornel Stamatin și rostește cuvânt de învățătură.

10 mai – Duminica a V-a după Sfintele Paști (a Samarinencei) – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala Arhiepis-

Sărbătoarea Sf. Efrem cel Nou la Galați

Revedere de 20 de ani la Seminarul Teologic „Sf. Ap. Andrei“ din Galați, a promoției 2006

copală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

15 mai – săvârșește Taina Sfântului Maslu în Catedrala Arhiepiscopală din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

17 mai – Duminica a VI-a după Sfintele Paști (Vindecarea orbului din naștere) – săvârșește slujba Sfintei Liturghii în Catedrala Arhiepiscopală din Galați, conferă domnului Andrei Negoiță distincția eparhială „Vrednicia andreiană“, în semn de aleasă prețuire pentru și binecuvântată recunoștință pentru slujirea jertfelnică și luminoasă desfășurată cu multă dăruire în sprijinul persoanelor nevăzătoare din Galați și rostește cuvânt de învățătură.

SOCIAL – CULTURALE

3 aprilie – prezidează, în Capela „Sf. Ap. Andrei“ a Seminarului Teologic din Galați, o întrunire duhovnicească cu elevii din cadrul Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Andrei“ din Galați;

– participă, la Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos, la manifestările militare prilejuite de Ziua Jandarmeriei Române.

4 aprilie – premiază, la Catedrala „Nașterea Domnului“ din Brăila și la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, elevii calificați la etapele naționale a Olimpiadelor „Cultură și spiritualitate românească“ și Religie, binecuvântându-i și oferindu-le daruri.

9 aprilie – oferă copiilor participanți în Joia Mare la Sfânta Liturghie din Catedrala Arhiepiscopală daruri pascale și produse de igienă.

12 aprilie – Învierea Domnului – vizitează, cu prilejul praznicului Învierii Domnului, creștinii privați de libertate de la Penitenciarul de maximă siguranță din municipiul Galați;

– participă, la Centrul pastoral-misionar „Sf. Cuv. Ioan Casian“ din Galați, la tradiționala întâlnire de Sf. Paști cu preoții din municipiul Galați și rostește un cuvânt de învățătură.

17 aprilie – participă, la Teatrul „Maria Filotti“ din Brăila, la vernisajul expoziției „Lumină din Lumină“ și rostește cuvânt de binecuvântare.

21 aprilie – participă, la Teatrul „Maria Filotti“ din Brăila, la festivitatea de deschidere a Olimpiadei Naționale de Religie pentru clasele de gimnaziu, rostind cuvânt de binecuvântare.

22 aprilie – participă, în Sala de Expoziții Temporare „Sergiu Dumitrescu“ a Muzeului Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine

Sfințirea Capelei cu hramul „Sfântul și Dreptul Lazăr“ din noul cimitir al comunei Matca, județul Galați

Vernisajul expoziției de etnografie „Ținutul pădurenilor. Memorii pentru viitor", la Muzeul Eparhial

de la Dunărea de Jos, la vernisajul expoziției temporare „Artă pentru suflet", rostind cuvânt de binecuvântare.

23 aprilie – la finalul Sfintei Liturghii din Catedrala „Sf. M. Mc. Gheorghe" din Tecuci, premiază 7 elevi din protoierie participanți la diverse concursuri și olimpiade județene și naționale.

24 aprilie – oficiază, în biserica româno-elenă „Buna Vestire" din mun. Brăila, festivitatea de premiere a elevilor participanți la Olimpiada Națională de Religie pentru clasele de gimnaziu.

29 aprilie – prezidează, la Centrul Eparhial, Comisia de Evaluare la nivel eparhial a Concursului Național Catehetic, „Familia – binecuvântare a lui Dumnezeu și școală a iubirii smerite și darnice".

3 mai – oferă, în curtea Reședinței Arhiepiscopale, o agapă tradițională și pachete cu alimente de primă necesitate persoanelor cu deficiențe locomotorii și însoțitorilor acestora participanți la Sfânta Liturghie de la Catedrala Arhiepiscopală, în Duminica vindecării slăbănogului.

7 mai – participă, în Sala Senatului Universității „Dunărea de Jos" din Galați, la deschiderea Conferinței Europene de Psihiatrie și Sănătate Mintală „Galatia 2026", rostind cuvânt de binecuvântare.

12 mai – participă, participă, în Aula Magna „Alexandru Ioan Cuza" a Universității „Dunărea de Jos" din Galați, la ceremonia de acordare a titlului de Profesor Emerit Domnului Profesor Universitar Dr. Aurel Nechita;

– participă în Salonul oficial al Muzeului Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos, la evenimentul festiv dedicat echipei de robotică „Velocity" de la Colegiul Național „Gheorghe Munteanu Murgoci" din Brăila, în semn de recunoștință și apreciere pentru locul I obținut la Campionatul Mondial „First Tech Challenge", cărora le-a conferit distincția eparhială „Vrednicia andreiană", precum și elevului Rafael Ciprian Gagu, din clasa a X-a de la Colegiul Național „Nicolae Bălcescu" din Brăila, care a obținut locul I la Olimpiada Națională de Geografie, oferindu-le diplome și premii în bani.

14 mai – participă, în Sala de Expoziții Temporare „Sergiu Dumitrescu" a Muzeului Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos, la vernisajul expoziției de etnografie „Ținutul pădurenilor. Memorii pentru viitor", rostind cuvânt de binecuvântare.

17 mai – oferă, în curtea Reședinței Arhiepiscopale, o agapă tradițională persoanelor cu deficiențe de vedere și însoțitorilor acestora participanți la Sfânta Liturghie de la Catedrala Arhiepiscopală, în Duminica vindecării orbului din naștere.

ADMINISTRATIVE

21 aprilie – prezidează, la Centrul Eparhial, ședința de lucru a Permanenței Consiliului Eparhial.

27 aprilie – prezidează, la Centrul Eparhial, ședința de lucru a Permanenței Consiliului Eparhial.

8 mai – vizitează Gospodăria anexă a Centrului eparhial de la Mănăstirea „Sf. Trifon" – Șendreni, județul Galați.

11 mai – prezidează, la Centrul Eparhial, ședința de lucru a Permanenței Consiliului Eparhial.

14 mai – prezidează examenul de capacitate preoțească în Sala „Episcop Chesarie Păunescu" din cadrul Centrului Eparhial – Galați, sesiunea de primăvară 2026.

16 mai – prezidează, la Centrul Eparhial, ședința de lucru a Permanenței Consiliului Eparhial.

Pr. Gabriel Mungiu, secretar eparhial

CĂSNICIA LOR A FOST BINECUVÂNTATĂ CU DOISPREZECE PRUNCI PE CARE FILOFTEIA I-A CRESCUT CU JERTFELNICIE. SUFLETUL EI DE MAMĂ A FOST STRĂPUNS CU MULTE DURERI, CĂCI ȘAPTE DINTRE ACEȘTI COPII AU FOST CHEMAȚI LA DOMNUL ÎN FLOAREA COPILĂRIEI.

OSTENELILE NU AU RĂMAS NERODITOARE, ÎNTRUCÂT PATRU DINTRE COPIII EI AU URMAT CHEMAREA CEA SFÂNTĂ, ÎNCHINÂNDU-ȘI VIEȚILE LUI HRISTOS: FIUL STELIAN A ÎMBRĂCAT CHIPUL MONAHICESC ȘI A PRIMIT NUMELE DOMETIE, FIIND NUMĂRAT ACUM ÎN CEATA SFINȚILOR; FIICA LOR EUGENIA A ÎMBRĂCAT ȘI EA HAINA MONAHALĂ, PRIMIND NUMELE EUDOXIA; FIUL GHEORGHE A SLUJIT BISERICA PRIN CÂNTAREA LA STRANA BISERICII DIN SATUL NATAL, IAR MEZINUL MIHAI A FOST HIROTONIT PREOT.